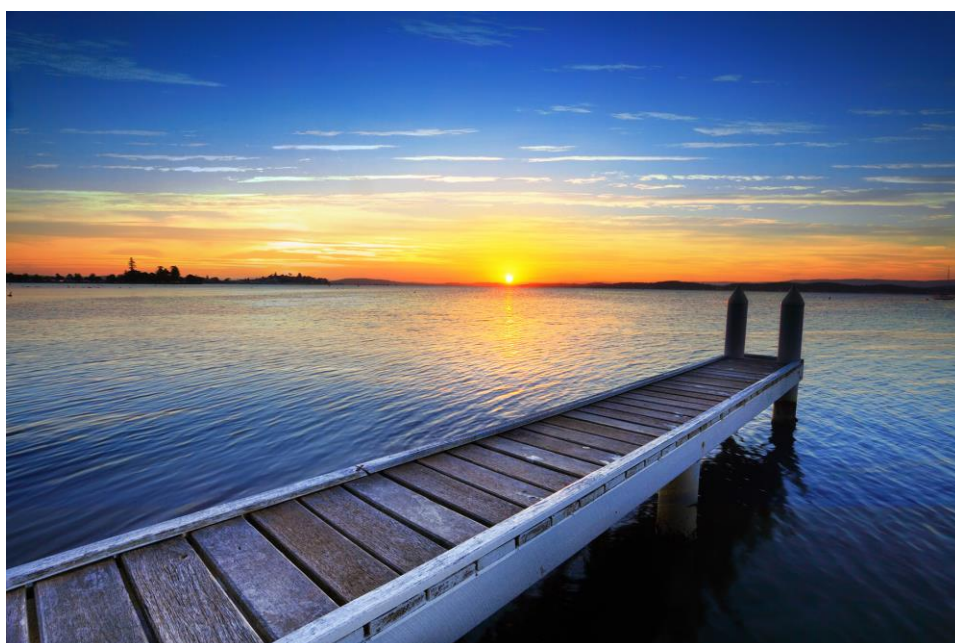

บทที่ 6

เสรีภาพในพระคริสต์

นับเป็นการอัศจรรย์จากองค์ผู้เป็นเจ้าของ ที่ผมสามารถอยู่ที่นั่นในวันนี้เพื่อแบ่งปันกับพวกคุณเพราะเมื่อสองสามวันก่อน ผมเป็นไข้หวัด ดูเหมือนว่าไข้หวัดใหญ่ได้ส่งผลกับหลายๆคน มันส่งผลกับผมอย่างรุนแรงเนื่องจากไข้หวัดสามารถทำให้เกิดภาวะแทรกซ้อนร้ายแรงได้ กับคนที่เป็โรคหอบหืด ที่ผมเป็นเมื่อประมาณ 30 ปีก่อนในประเทศอังกฤษ ดังนั้นสิ่งที่ผมจะแบ่งปันที่นั่นในวันนี้จึงไม่เต็มที่นัก

ผมอยากจะเริ่มด้วยการแบ่งปันว่า พระเจ้าทรงทำให้ผมมาอยู่ที่นั่นในวันนี้ได้อย่างไร และสิ่งที่ผมได้เรียนรู้จากประสบการณ์นี้

ผมมาถึงกัวลาลัมเปอร์เมื่อสองสามวันก่อน หลังจากได้ไปร่วมประชุมกับผู้ร่วมรับใช้เต็มเวลาเป็นเวลาสามวัน ที่กัวลาลัมเปอร์นี้ สภาพร่างกายของผมค่อนข้างแย่ในคืนแรกและแยลงเรื่อย ๆ อุนหภูมิในร่างกายของผมสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว เมื่อไข้สูงขึ้นถึง 102° เเฮเลนกับผมได้อธิษฐานและมอบเรื่องนี้ไว้กับพระเจ้า ในเวลานั้นผมนึกถึงสิ่งที่พระเยซูขององค์ผู้เป็นเจ้าของได้ทรงทำในลูกาบทที่ 4 แม่ยายของซีโมนเปโตร

สาวกของพระเยซู กำลังป่วยเป็นไข้ เรื่องราวบอกอย่างเจาะจงว่าเธอ “มีไข้สูง” (ข้อ 38) เมื่อผมคิดถึงสถานการณ์ของผม ถ้อยคำซึ่งพูดถึงสิ่งที่พระเยซูทรงทำก็เข้ามาในความคิดของผมว่า “พระองค์ตรัสสั่งไข้” (ข้อ 39) ไข้คือฤทธิ์ที่บีบบังคับให้แม้อยายของเปโตรไม่สามารถทำอะไรได้ พระเยซูทรงสั่งไข้แล้วเธอก็หาย ซึ่งเป็นการกระทำที่ผมพบว่าน่าอัศจรรย์ ผมจึงคิดว่า “แล้วองค์ผู้เป็นเจ้าไม่ได้ตรัสสั่งให้เราทำตามสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำหรือ?” ดังนั้นผมจึงสั่งไข้ในพระนามขององค์ผู้เป็นเจ้า (ซึ่งหมายความว่า อ่างฤทธิ์เดชของพระองค์ที่จะทำเช่นนั้น ดูตัวอย่างในกิจการ 4:7) ผมไม่เคยทำแบบนี้มาก่อนเพราะผมไม่ค่อยจะมีไข้ หลังจากสั่งไข้แล้ว เสดลกับผมก็อธิษฐานด้วยกัน ผมก็หลับไปในตอนเช้าประมาณตี 2:30

อย่าใช้ฤทธิ์เดชของพระเจ้าเพื่อประโยชน์ส่วนตัว

แต่ก่อนที่ผมจะหลับไป ความคิดเกี่ยวกับอีกหลักการหนึ่งก็แวบเข้ามา ในการทำตามคำสอนของพระคัมภีร์นั้น เราจะต้องแน่ใจว่าเราได้ตรึงตรองถึงหลักการที่เกี่ยวข้องทั้งหมดเพื่อจะนำไปใช้กับสถานการณ์นั้นๆ ได้อย่างถูกต้อง แล้วผมก็ตระหนักว่า ผมได้พลาดบางอย่างที่สำคัญไป นั่นก็คือ ผมควรจะสั่งไข้ในกรณีของผมหรือไม่? คุณคิดอย่างไร? ทำไมจึงมีปัญหา? ปัญหาอยู่ที่เรื่องนี้ คือผู้รับใช้ของพระเจ้าไม่ควรใช้ฤทธิ์เดชที่พระเจ้าทรงมอบหมายให้เขาเพื่อเป็นประโยชน์ส่วนตัวของเขาเอง นั่นก็คือเขาไม่ควรแสวงหาผลประโยชน์จากมัน นั่นเป็นเหตุที่พระเยซู เมื่อพระองค์ทรงหิวพระกระยาหารหลังจากที่ทรงอดอาหารเป็นเวลา 40 วันและทรงถูกทดลองอย่างหนักในถิ่นทุรกันดาร ทรงปฏิเสธที่จะเปลี่ยนก้อนหินให้เป็นขนมปังแม้ว่าพระองค์ทรงมีอำนาจที่จะทำเช่นนั้นได้ มารตั้งใจทดลองเพื่อให้พระเยซูทรงใช้ฤทธิ์เดชและสิทธิอำนาจของพระองค์เพื่อประโยชน์ของพระองค์เอง ผมได้หลบเลี่ยงหลักการที่สำคัญนี้ แล้วผมก็กลับใจใหม่ทันทีต่อพระพักตร์พระเจ้าโดยกล่าวว่า “ข้าพระองค์รู้สึกเสียใจ เมื่อข้าพระองค์นึกถึงว่าจะใช้ใช้นั้น ข้าพระองค์ได้ลืมอีกหลักการหนึ่งไป ข้าพระองค์ไม่ควรจะใช้ฤทธิ์เดชของพระองค์เพื่อประโยชน์ของตัวข้าพระองค์เอง” ผมทูลขอให้องค์ผู้เป็นเจ้าทรงยกโทษให้ แล้วก็ผล็อยหลับไป

เมื่อผมตื่นขึ้นมาในตอนเช้า ภรรยาของผมซึ่งเป็นพยาบาล ได้วัดไข้ของผมและมันก็ยังสูงกว่า 100° ดังนั้นจึงไม่มีอะไรเปลี่ยน แต่สองชั่วโมงต่อมาหรือมากกว่านั้น ผมพูดว่า “มันเกิดอะไรขึ้นกับไข้ของผม?” ผมขอให้ภรรยาวัดไข้ของผมอีกครั้ง ปรากฏว่าไข้ได้หายไป มันหายไปแล้ว! ไข้ที่หายอย่างฉับพลันทำให้เราแปลกประหลาดใจ มีการเชื้อไข้ใหม่มากกว่าสามครั้งในสองสามชั่วโมงถัดมา และแต่ละครั้งอุณหภูมิก็ปกติ ไข้ได้หายไปจริงๆ เมื่อผมไตร่ตรองเรื่องนี้ ผมคิดถึงวิธีที่พระเจ้าทรงจัดการกับเรื่องนี้ด้วยพระปัญญาและพระเมตตาของพระองค์ พระองค์ทรงเห็นว่าผมสำนึกผิด ขอให้พระองค์ทรงยกโทษให้ผมที่ใช้ฤทธิ์เดชของพระองค์เพื่อประโยชน์ของตัวเอง ผมใช้ฤทธิ์เดชที่ยิ่งใหญ่ของพระองค์ไปในทางที่ผิด และหลังจากนั้นผมก็ตระหนักถึงความผิดพลาดและได้กลับใจใหม่ พระเจ้าไม่ได้ทรงขับไข่ออกในตอนแรก เพราะเมื่อผมตื่นขึ้นนั้นอุณหภูมิก็ยังคงเกิน 100° แต่หลังจากที่ผมได้เรียนบทเรียนของผมแล้ว พระองค์ก็ทรงขับไข่ออก หรือพูดอีกอย่างก็คือ พระเจ้ากำลังตรัสกับผมว่า “เจ้าไม่ควรใช้ฤทธิ์เดชของเราเพื่อประโยชน์ของตัวเอง แต่เจ้ากลับใจใหม่และเราได้ให้อภัยเจ้า ที่เราได้ขับไข่นั้น ไม่ได้เป็นเพราะเจ้า

ได้อำฤทธิ์เดชของเรา แต่เป็นเพราะพระคุณและความเมตตาของเราเพียงอย่างเดียว เราทำสิ่งนั้นก็เพราะความเมตตาของเราเอง”

เราจะต้องเข้าใจความแตกต่างระหว่างการทูลขอพระเจ้าในสิ่งที่เป็นไปได้ตามพระประสงค์ของพระองค์กับการอ้างและการใช้ฤทธิ์เดชของพระองค์อย่างถือเอาประโยชน์ เพื่อจะได้ในสิ่งที่เราเห็นว่าดีสำหรับเราและสำหรับคนอื่น ๆ มันน่าเศร้าที่คริสเตียนมากมายไม่สามารถแยกแยะสิ่งที่แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิงระหว่างสองสิ่งนี้ได้ บางคนยังเรียกการใช้ฤทธิ์เดชของพระเจ้าในทางที่ผิดแบบถือเอาประโยชน์นี้ว่า “ความเชื่อ” โดยไม่รู้ด้วยซ้ำ ความเชื่อที่ไม่ได้มีการยอมจำนนทั้งหมดต่อพระประสงค์ของพระเจ้านั้น ไม่ได้เป็นความเชื่อในความคิดของพระเจ้า

อย่างไรก็ดี ถ้านั้นเป็นพระประสงค์ของพระเจ้า พระองค์จะไม่ประทานกำลังให้ผมเทศนา ถึงแม้ว่าจะไม่ได้ทรงขับไล่ให้รอกหรือ? อันที่จริงเมื่อ 20 ปีก่อนผมก็เทศนาในขณะที่มีไข้ ผมกำลังเทศนาในเมืองทางตะวันตกของแคนาดาในช่วงที่อากาศหนาวเย็น แต่ตัวผมก็เปียกโชกไปด้วยเหงื่อเพราะมีไข้ ผมมัวแต่จดจ่ออยู่กับการเทศนาพระคำของพระเจ้าเสียจนลืมที่จะขอให้พระเจ้าทรงขจัดไข้ นั้นหมายความว่าในตอนนั้นผมมีความเชื่อน้อยกว่าในตอนนี้อย่างยิ่ง หรือว่าผมเชื่อฟังพระประสงค์ของพระองค์น้อยกว่าไหม? โดยพระคุณของพระเจ้าแล้ว ผมไม่คิดเช่นนั้น

พระเยซูที่พระเจ้าทรงใช้มาปลดปล่อยเชลยให้เป็นอิสระ

ผมขอบคุณพระเจ้าจากหัวใจของผมที่ในตลอดหลายปีที่ผ่านมาได้พบกับพระองค์นั้น ผมได้มีประสบการณ์กับวิธีการอันน่าอัศจรรย์ของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ จากประสบการณ์ล่าสุดนี้ องค์ผู้เป็นเจ้าได้ทรงนำในใจของผมให้ยึดคำพยากรณ์ของผมในวันนี้ตามในลูกาบทที่ 4 บทเดียวกันนี้ ซึ่งเป็นการรักษาแม่ยายของเปโตรที่ถูกบันทึกไว้ในตอนท้ายของบท การขับไล่ออกเป็นหนึ่งในการทำการอัศจรรย์ครั้งแรกสุดของพระเยซู แต่บทที่ 4 เริ่มต้นด้วยคำพูดอันน่าอัศจรรย์ของอิสยาห์ผู้เผยพระวจนะ ซึ่งพระเยซูทรงกล่าวถึงเพื่อประกาศการเริ่มต้นพันธกิจของพระองค์เอง ถ้อยคำเหล่านี้เป็นการสรุปพันธกิจทั้งหมดของพระเยซู ดังนั้นพระองค์จึงทรงอ่านดังๆ ต่อที่ประชุมในธรรมศาลานั้น นี่คือนี่ที่พระองค์ทรงอ่านให้พวกเขาฟัง

“พระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าสถิตกับข้าพเจ้า เพราะว่าพระองค์ทรงเจิมตั้งข้าพเจ้าไว้ เพื่อนำข่าวดีมายังคนยากจน พระองค์ทรงใช้ข้าพเจ้ามาประกาศอิสรภาพแก่พวกเชลย ประกาศแก่คนตาบอดว่าจะได้เห็นอีก ปลปล่อยผู้ถูกบีบบังคับให้เป็นอิสระ และประกาศปีแห่งความโปรดปรานขององค์พระผู้เป็นเจ้า” (ลูกา 4:18,19)

ในประโยคสั้นๆ สองสามประโยคที่ได้อ่านต่อที่ประชุมนี้ มีบางอย่างที่กล่าวซ้ำๆ การกล่าวซ้ำแบบนี้ในพระคัมภีร์ เป็นการส่งสัญญาณบางอย่างที่เราจำเป็นต้องให้ความสนใจ เพราะเป็นการกล่าวซ้ำเพื่อเน้นย้ำ (ในกรณีนี้ กล่าวความหมายเดียวกันซ้ำ โดยไม่ใช่คำเดียวกัน) จงสังเกตคำว่า “พระองค์ทรงใช้ข้าพเจ้ามาประกาศอิสรภาพแก่พวกเชลย” แล้วก็ “ปลปล่อยผู้ถูกบีบบังคับให้เป็นอิสระ” ทั้งสองคำกล่าวนี้นี้น่าจะเหมือนกันแม้ว่าการใช้คำจะไม่เหมือนกันก็ตาม แนวความคิดก็คือ เพื่อปลดปล่อยเชลย เพื่อให้อิสรภาพกับ

ผู้คน และยังคงเน้นต่อไปโดยปลดปล่อยคนตาบอดจากความบอดที่ไม่สามารถมองเห็นได้ และยังคงประกาศต่อไปถึง “ปีแห่งความโปรดปรานขององค์ผู้เป็นเจ้า” หรือที่รู้จักกันว่าเป็นปีอิสราเอล ซึ่งจะมาถึงทุกๆ 50 ปีในอิสราเอล เป็นปีที่ลูกหนี้จะได้รับการยกหนี้ทั้งหมด และทาสจะได้รับการปล่อยให้เป็นอิสระ ดังนั้นคำกล่าวทั้งสี่นี้จึงแสดงให้เห็นถึงความจริงที่สำคัญอย่างเดียวกันคือ ที่พระเจ้าทรงส่งพระเยซูมาเพื่อปลดปล่อยเชลยทุกประเภทให้เป็นอิสระ

มีชีวิตในความเป็นทาส

สิ่งที่น่ากลัวที่สุดในชีวิตอย่างหนึ่งก็คือ ความเป็นทาส หรือการเป็นทาสของการเสพติด เราทุกคนคุ้นกับการติดยาเสพติด แต่ยังมี การเสพติดอย่างอื่น ๆ อีกมากมาย ผมสามารถพูดได้โดยไม่กลัวการโต้แย้งว่าทุกคนที่ไม่ได้รับการปลดปล่อยจากพระเจ้าก็อยู่ภายใต้การเสพติดในบางรูปแบบ คุณอาจไม่ได้ติดโคเคนหรือเหล้าแต่ทุกคนก็อยู่ภายใต้การเสพติดหรือเป็นทาสในบางแบบ โศกนาฏกรรมใหญ่ก็คือเรามักจะตาบอดกับสถานการณ์ของเราเอง นั่นคือเหตุผลว่าทำไมในระหว่างสองคำกล่าวที่เกี่ยวกับการเป็นอิสระจากการถูกบีบบังคับนั้น คุณจะเห็นคำกล่าวที่ว่า “ประกาศแก่คนตาบอดว่าจะได้เห็นอีก” ในบริบทนี้ มันไม่ได้หมายความว่าพระเยซูทรงหวังโดยเฉพาะแต่การรักษาให้คนตาบอดได้เห็นอีก เหมือนกับว่าเป็นการอัศจรรย์เพียงชนิดเดียวที่พระองค์ทรงสนพระทัย การอ้างอิงตรงนี้ไม่ได้เป็นเรื่องของฝ่ายกายเป็นหลัก แต่เป็นเรื่องของฝ่ายวิญญาณ ปัญหาก็คือว่า เราอยู่ภายใต้การเป็นทาสโดยไม่รู้ตัว

สิ่งที่น่ากลัวเกี่ยวกับความเป็นทาสของการเสพติด นั่นก็คือการที่กุมใจปรารถนาเอาไว้ คุณจะเริ่มต้นด้วยของมีนเมาหรืออะไรก็ตามที่คุณเสพติดเพียงเล็กน้อย แล้วคุณก็จะค่อยๆ ติดมันทีละน้อยๆ บางคนสามารถดื่มไวน์หรือเหล้าได้โดยไม่มีปัญหา ชาวฝรั่งเศสมักจะดื่มพร้อมกับมื้ออาหารของพวกเขา และหลายคนก็ดื่มทุกวันได้โดยไม่ติดเหล้า แต่ก็มีคนอื่นๆ อีกที่ไม่สามารถทำแบบนั้นได้ หรือพูดได้ว่าบางสิ่งบางอย่างอาจทำให้บางคนติด แต่อาจไม่ทำให้คนอื่น ๆ ติด ส่วนหนึ่งก็ขึ้นอยู่กับเหตุผลในการใช้ปัจจัยนั้น หากผู้คนใช้เหล้าเพื่อกลบความทุกข์และปัญหาของพวกเขา ในไม่ช้าพวกเขาก็จะเริ่มพึ่งมันจนกลายมาเป็นการเสพติด

การคิดถึงแต่ตัวเองก็คือการเป็นทาส

ยังมีการเป็นทาสในแบบอื่นๆ ผมสามารถพูดได้โดยไม่กลัวการโต้แย้งว่า มนุษย์ทุกคนเป็นทาสของตัวเองหรือตัวเธอเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเป็นทาสของการสนใจแต่ตัวเอง พูดอีกอย่างก็คือความเห็นแก่ตัว ทุกคนเป็นคนเห็นแก่ตัวจนกว่าพระเจ้าจะทรงทำอะไรบางอย่างกับเขาหรือเธอ กว่าสิ่งนั้นจะเกิดขึ้น ทุกคนต่างก็เสพติดความเห็นแก่ตัว อัตตาหรือตนเองจะเป็นศูนย์กลางเสมอ สิ่งที่เกิดขึ้นในสังคมนั้นเห็นได้ไม่ยาก เมื่อทุกคนสนใจแต่ตัวเขาหรือตัวเธอเอง ก็ไม่มีใครสนใจคนอื่น ๆ เว้นแต่ว่าจะมีผลประโยชน์มาคาบเกี่ยว หลักการที่คิดถึงแต่ตัวเองก็คือว่า ฉันจะสนใจใครบางคนก็เมื่อความสนใจของ

เขาหรือของเธอพอดีว่ามีผลกับฉัน หรือว่ามาประจวบเหมาะกับความสนใจของฉัน นั่นแหละฉันก็จะสนใจคนอื่นอย่างแน่นอน เพราะว่าสวัสดิภาพของเขาหรือของเธอนั้นเกี่ยวพันกับของฉัน นั่นคือรากเหง้าปัญหาของสังคมมนุษย์ พระเยซูเสด็จมาเพื่อสร้างสังคมแบบใหม่ซึ่งให้รักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเองตามที่พระเจ้าตรัสสั่ง แต่สิ่งนี้เป็นไปไม่ได้ในสังคมที่สนใจแต่ตัวเองจนกว่าเราจะได้รับการเปลี่ยนแปลงและได้รับการเปลี่ยนใหม่ นั่นคือเหตุที่พระกิตติคุณจึงเป็นเรื่องเกี่ยวกับการได้รับการเปลี่ยนแปลงและได้รับการเปลี่ยนใหม่ มันจะไม่สามารถทำได้สำเร็จจนกว่าเราจะได้รับการปลดปล่อย โดยเป็นอิสระจากความเห็นแก่ตัวและการคิดถึงแต่ตัวเองของเรา

พระกิตติคุณเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอิสรภาพ คืออิสรภาพทางวิญญาณที่แท้จริง อิสรภาพจากภายนอกไม่ได้แปลว่าจะเป็นอิสรภาพภายในที่แท้จริง ผู้ที่อยู่ภายใต้การเป็นทาสบาปนั้นเป็นทาสภายใน คือเป็นทาสในจิตใจและในความคิด โดยไม่คำนึงว่าสภาพการณ์ภายนอกของเขาจะเป็นอย่างไร ในพระคัมภีร์และในประสบการณ์นั้น บาปจะเทียบเท่ากับการเป็นทาส สำหรับคนที่มีชีวิตอยู่ภายใต้การเป็นทาสบาปนั้น ชาวดีก็ถือว่า พระเยซูได้เสด็จมาปลดปล่อยเชลย มาปล่อยผู้ถูกบีบบังคับให้เป็นอิสระ

คุณเป็นอิสระไหม?

มีคริสเตียนที่เป็นอิสระอย่างแท้จริงสักกี่คนที่คุณรู้จัก? ถ้าหากคุณเป็นสมาชิกของคริสตจักร คุณก็จะรู้ว่ามิชชันนารีในคริสตจักรของคุณกี่คนที่ได้รับการปลดปล่อยอย่างแท้จริง ให้เราพูดตามจริง มีกี่คนที่你会บอกว่าเขาเป็นอิสระ? ปัญหาสำคัญก็คือเราอาจไม่รู้ด้วยซ้ำว่าอิสรภาพที่แท้จริงคืออะไร ดังนั้นเราจึงไม่รู้ว่าเรากำลังเสพติดอยู่ นั่นเป็นผลมาจากการตาบอดในฝ่ายวิญญาณ

นี่คือสถานการณ์ที่น่าเวทนา คุณคิดว่าปลาในตู้กระจกหรือสนใจใหม่ว่ามันมีอิสรภาพหรือเปล่า? ว่ากันตามจริงแล้ว ก็ยังมีปลาตัวอื่นๆ วัยน่ายุโรปๆ เป็นปลาที่มีสีสันสดใสและมีชีวิตชีวาซึ่งดูเหมือนจะไม่ได้อยู่ในความกลัว อันที่จริงพวกมันดูค่อนข้างจะมีความสุขสบายดี มีสิ่งประดับประดาในตู้กระจกที่เหมือนปะการัง แต่ก็ไม่ใช่ปะการัง แม้ว่าจะมีต้นพืชจริงที่สร้างความสวยงามให้กับตู้ปลา ปลาพวกนี้ได้รับอาหารที่มีประโยชน์และพวกมันก็ปรับชีวิตได้ดีในสภาพแวดล้อมของตู้กระจก

หากคุณส่งปลาที่สีสันสดใสเหล่านี้กลับสู่มหาสมุทร ให้มันอาศัยอยู่ในแนวปะการังจริงๆ ตามธรรมชาติของพวกมัน พวกมันจะสามารถบอกความแตกต่างได้ไหม? ประเด็นก็คือว่าเมื่อคนเริ่มคุ้นเคยและรู้สึกสบายกับสภาพชีวิตที่ถูกกักขัง พวกเขาจะ 모르หรือสนใจว่าพวกเขาถูกจองจำอยู่ คุณรู้หรือไม่ว่าอิสรภาพที่แท้จริงคืออะไร? เราารู้สึกสะดวกสบายอย่างมากในสภาพแวดล้อมที่ถูกกัก โดยที่เราไม่เห็นว่าเป็นการถูกบีบหรือถูกจำกัด? กำแพงฝ่ายวิญญาณที่กักขังเราได้กลายมาเป็นบ้านที่เราคุ้นกับการอยู่อาศัย เราารู้สึกว่ามันยากที่จะจินตนาการถึงชีวิตภายนอกกำแพงเหล่านี้ และอาจไม่สนใจที่จะรู้ มีสิ่งที่เราสาละวนมากพออยู่ภายในโลกของฟิสิกส์สัตว์น้ำของเรา แต่อะไรคือผลที่ตามมาของความคิดแบบนี้?

อิสรภาพในการเติบโต

ครั้งหนึ่งภรรยาของผมและผมกำลังดูตู้ปลาอยู่ คุณจะต้องไปร้านขายสัตว์เลี้ยงที่มีตู้ปลาด้วย และบางครั้งเราจะเดินเข้าไปดูปลาสีสันสดใส ผมเคยเห็นปลาเล็กๆตัวหนึ่ง ที่ผมคิดว่าดูเหมือนฉลาม ปลาฉลามหรือ? ในตู้ปลาขนาดเล็กเนี่ยนะ? ผมเคยเห็นปลาฉลามหลายตัวในน่านน้ำเปิด และการเผชิญหน้ากับพวกมันก็สร้างความตื่นตระหนกได้เมื่อพวกมันมีขนาดใหญ่ ผมเคยเจอฉลาม (ครีบขาว) ในขณะที่กำลังดำน้ำอยู่นอกชายฝั่งตะวันออกของมาเลเซีย มีตัวหนึ่งหรือสองตัวดูจะสนใจในตัวผมมาก เมื่อพวกมันมีความยาวถึง 4 หรือ 5 ฟุต พวกมันสามารถจะกัดคุณได้เต็มที่ (แม้พวกฉลามครีบขาวจะไม่ได้มีชื่อเสียงว่าจะทำร้ายผู้คน)

แต่ผมเคยเห็นลูกปลาฉลามใกล้ชายหาดด้วย และเมื่อผมดูปลาในตู้ปลา ผมก็พูดกับภรรยาของผมว่า “นั่นดูเหมือนฉลาม” ร้านค้ายืนยันว่ามันเป็นฉลาม แต่มันตัวใหญ่แค่ไหนหรือ? มันคงไม่ใช่ฉลามขนาดเท่าฟุตที่จะใส่ลงในตู้ปลาของร้านขายสัตว์เลี้ยงได้ ฉลามตัวจิ๋วพวกนี้มีความยาวไม่เกิน 6 นิ้ว บางตัวก็เล็กกว่าอีก ฉลามขนาดหกนิ้วอยู่ในตู้ปลา! ผมไม่เคยเห็นอะไรแบบนี้มาก่อน ผมสงสัยว่าทำไมฉลามในตู้ปลาจึงไม่กินปลาตัวอื่น อย่างหนึ่งนั่นก็เพราะ มันเล็กเกินไปที่จะกินปลาตัวอื่น ตัวขนาด 5 หรือ 6 นิ้วนี้ควรจะดีใจที่มันไม่ได้ถูกปลาที่ใหญ่กว่ามากินมัน!

แต่คุณจะทำให้ปลาฉลามอยู่ในตู้ปลาตลอดชีวิตได้อย่างไร? มันจะไม่ตัวโตกว่าตู้ไปหรือ? ผมแปลกใจเมื่อต่อมาผมอ่านพบว่า ถ้าคุณนำปลาฉลามออกจากมหาสมุทร แล้วเอาไปไว้ในตู้ปลาขณะเมื่อมันยังเล็กอยู่ มันจะไม่โตอีกเลย มันจะโต แต่จะไม่ใหญ่เกินกว่า 6 นิ้ว นั่นเป็นเรื่องที่น่าประหลาดใจสำหรับผม แต่ถ้าคุณปล่อยปลาฉลามตัวเดียวกันลงสู่มหาสมุทรในขณะที่มันยังเล็กอยู่ มันก็อาจเติบโตได้ถึง 8 ฟุต พูดอีกอย่างก็คือ ในสภาพที่ดีแต่ถูกกักขังจากตู้ปลา ที่ปลาจะอยู่อย่างปลอดภัย ชีวิตสุขสบาย และได้รับอาหารอย่างดีนั้น ปลาฉลามตัวนี้จะถูกปกป้องไม่ให้เติบโต มันจะปรับขนาดตัวให้เข้ากับตู้ปลาและยังคงขนาดให้เล็กเหมือนปลาตัวอื่นๆ ที่ว่ายอยู่รอบ ๆ แต่ถ้ามันถูกปล่อยลงสู่ทะเลเปิด มันอาจจะกลายเป็นฉลามขนาด 8 ฟุตได้ ผมประหลาดใจเมื่อผมเรียนรู้สิ่งนี้ “ชีวิตคือการเรียนรู้” ตามที่พูดกัน ในฐานะที่เป็นนักดำน้ำที่ได้รับการรับรอง ผมจึงคิดว่าผมมีความรู้เกี่ยวกับมหาสมุทร แต่เห็นได้ชัดว่ายังมีอะไรอีกมากมายที่ผมได้เรียนรู้

อิสรภาพที่จะไปถึงศักยภาพของเรา

ประเด็นก็คือ มีหลายคริสตจักรที่เต็มไปด้วยผู้คนที่มีชีวิตอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ได้รับการปกป้องและสะดวกสบาย ผลโดยตรงจากสิ่งนี้คือพวกเขาไม่เคยเติบโตในฝ่ายวิญญาณ พวกเขาไม่รู้ด้วยซ้ำว่ามีปัญหาเพราะสภาพแวดล้อมที่อยู่นั้นสะดวกสบาย แต่ฉลามไม่ได้ถูกกำหนดไว้ให้เติบโตได้แค่ 6 นิ้ว ปลาฉลามครีบขาวในถิ่นที่อยู่ตามธรรมชาตินั้นสามารถจะเติบโตได้ถึง 8 ฟุต ส่วนปลาฉลามขาวจะใหญ่กว่ามาก แต่เรากำลังพูดถึงสายพันธุ์นี้โดยเฉพาะ ดังนั้นคริสเตียนจำนวนมากจึงใช้ทั้งชีวิตของพวกเขาอยู่ใน

คำสั่งที่เหมือนกันในมัทธิว 28:19) เรามักจะคิดว่านี่เป็นคำสั่งให้ออกไปประกาศข่าวประเสริฐ โดยไม่ได้ตระหนักว่ามันเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งกับการเติบโตในฝ่ายวิญญาณของเรา เรามักจะคิดว่าคำสั่งให้ “ออกไป” นั้นมีไว้สำหรับคริสเตียนคนอื่น ๆ แต่ไม่ใช่สำหรับเรา นี่คือการคิดที่เกี่ยวกับตุปลา เราล้มเหลวที่จะเข้าใจคำอุปมาที่เราอาจเรียกมันว่าอุปมาตุปลากับทะเล อย่างไรก็ตาม การออกไป “ทั่วโลก” ไม่จำเป็นต้องหมายความว่า เราจะออกไปในมหาสมุทรที่ลึกสุดขอบโลกอย่างนั้น เริ่มแรกพระเจ้าอาจต้องการให้เราอยู่ใกล้ๆชายฝั่ง อาจเป็นในเมืองหรือถิ่นของเราเอง เมื่อเราได้เติบโตขึ้นในฝ่ายวิญญาณ เราจะพร้อมที่จะออกไปไกลขึ้น

บางครั้งผมก็สงสัยว่าพระเยซูองค์ผู้เป็นเจ้าของคือผู้เป็นเจ้าของรู้สึกอย่างไรกับเรา พระองค์ทรง “มาปล่อยบรรดาเชลยให้เป็นอิสระ” แต่เมื่อพระองค์ทอดพระเนตรดูประชากรของพระองค์ในทุกวันนี้ แล้วเห็นว่าพวกเขาส่วนใหญ่เป็นเชลยเหมือนกับคนที่หลายที่อยู่ในอียิปต์ พระองค์จะทรงรู้สึกอย่างไรหรือ? ชาวอิสราเอลมีชีวิตที่สะดวกสบายอยู่ในอียิปต์ ไม่นานหลังจากออกมาจากอียิปต์พวกเขาก็เริ่มบ่นและขอกลับไปอียิปต์ สิ่งที่น่าประหลาดใจก็คือว่า พวกเขามีความสุขกับการใช้ชีวิตในการเป็นทาส เพราะการเป็นทาสอาจทำให้รู้สึกว่ามันคงปลอดภัยและสะดวกสบาย สำหรับพวกเขาแล้ว นั่นปลอดภัยกว่ามากกับการออกไปในทะเลทรายร้อนระอุและมีอันตราย กับอนาคตที่ไม่แน่นอนในดินแดนที่ห่างไกล พวกเขาไม่อยากจะออกจากอียิปต์ ดังนั้นพระเจ้าจึงต้องนำพวกเขาออกไป พวกเขามีชีวิตอยู่ภายใต้การเป็นทาสและก็เป็นชีวิตที่ยากลำบากในอียิปต์ แต่มันค่อนข้างจะปลอดภัยและมีความสุขสบายและความสุขขั้นพื้นฐาน อย่างเช่น มีต้นกระเทียมและหัวกระเทียมที่พวกเขาโปรดปราน

ความคิดของชาวอิสราเอลนั้นเข้าใจได้ไม่ยาก ลองพิจารณาสิ่งนี้ดูสิ ในที่ทำงานคุณก็ทำงานหนัก ไม่ใช่หรือ? มันเป็นชีวิตที่ยากลำบาก คุณทำงานวันละหลายชั่วโมง เหงื่อไหลไคลย้อย เจ้านายของคุณดุด่าคุณและคุณก็ไม่กล้าโต้กลับ คุณโต้กลับในคริสตจักรแต่ไม่โต้กลับในที่ทำงาน เมื่อคุณโต้กลับในคริสตจักร คุณจะยังมีกินต่อไป แต่ถ้าคุณโต้กลับในที่ทำงานคุณก็จะตกงาน ดังนั้นคุณจึงปฏิบัติตามวิถีในที่ทำงาน คุณยอมรับความเป็นทาสที่อยู่ภายใต้เจ้านายของคุณ แม้ว่าเขาจะฉุนเฉียวและให้คุณโหมงานหนักจนป่วย คุณยอมรับสถานการณ์นั้นและอาจพอใจกับชีวิตที่เป็นทาส ทั้งหมดนี้แสดงให้เห็นว่าเรามาถึงจุดที่รู้สึกสุขสบายกับการเป็นทาสได้อย่างไร แต่ความเป็นทาสแบบนี้ ซึ่งโดยทั่วไปแล้วเป็นลักษณะภายนอกนั้น (แม้ว่าจะไม่เกี่ยวข้องกับแบบฝ่ายวิญญาณอย่างแท้จริง) ไม่ใช่สิ่งที่เรากังวลที่สุดในที่นี้ ผมแค่ใช้เพื่อแสดงให้เห็นว่า เราสามารถจะเคยชินกับการเป็นทาสทางฝ่ายวิญญาณได้อย่างไร ซึ่งเป็นสาเหตุที่น่าเป็นห่วงกว่ามาก

หากคุณรู้สึกสุขสบายในการเป็นทาสจนถึงขั้นว่า คุณไม่ได้ตระหนักถึงมันอีกต่อไป นั่นก็ถึงเวลาที่จะให้พระเจ้าทรงเปิดตาของคุณให้เห็นสภาพฝ่ายวิญญาณที่แท้จริงของคุณ

พระเจ้าทรงต้องการให้เราเป็นอิสระ

พระเจ้าทรงต้องการให้เราเป็นอิสระจากการเป็นทาสทุกประเภท วัตถุประสงค์ทางฝ่ายวิญญาณของการรักษาทางกายนั้นได้บันทึกไว้ในพระคัมภีร์เพื่อจะบอกเราว่า พระเจ้าทรงสามารถปลดปล่อยเราให้เป็น

อิสระจากการถูกบีบบังคับทุกประเภทประเภททั้งทางกายหรือทางวิญญาณได้ จุดประสงค์หลักของการรักษาในพระคัมภีร์นั้นเป็นการรักษาทางวิญญาณ ไม่ใช่ทางกาย แต่การแพร่กระจายของโรคทางกาย ช่วยให้เราเข้าใจถึงความร้ายแรงของปัญหา ความเจ็บป่วยทางกายเป็นที่มาสำคัญอย่างหนึ่งของความทุกข์ทรมานและการถูกบีบบังคับที่มนุษย์ตกอยู่ภายใต้ ในประเทศแคนาดามีระบบประกันสังคม ราคาที่ต้องจ่ายให้กับระบบนี้เป็นสิ่งที่เหลือเชื่อ คือสองสามแสนล้านเหรียญแคนาดาต่อปี ความเจ็บป่วยคือการถูกบีบบังคับที่มีราคาแพงและน่ากลัว ความทุกข์ทรมานของผู้คนได้ผลักดันให้พวกเขาแสวงหาความบรรเทาทุกข์จากโรคภัยไข้เจ็บ การบาดเจ็บ ความเจ็บปวด และความพิการ ทุกครั้งที่มีคนไปพบแพทย์ในประเทศแคนาดา รัฐบาลจะต้องจ่ายโดยเฉลี่ย 60 เหรียญ นี่แค่เพียงเข้าพบแพทย์ ซึ่งไม่รวมค่ายาและค่าบริการอื่นๆ ความเจ็บป่วยคือความเป็นทาสที่เลวร้ายมาก ดังนั้นเมื่อพระเยซูทรงรักษาคนป่วย จึงมีถ้อยคำที่ประกาศไว้ว่า พระเจ้าได้ทรงส่งพระเยซูมาปลดปล่อยคุณให้เป็นอิสระจากการเป็นทาสทุกอย่าง ด้วยฤทธิ์านุภาพที่ช่วยให้รอดของพระเจ้า

หายใจไม่ออกในลิเวอร์พูล

หนึ่งในหลายสิ่งที่พระเจ้าทรงสอนผมในประเทศอังกฤษ หลังจากที่ผมได้ย้ายจากลอนดอนมาที่ลิเวอร์พูลก็คือ ความเข้าใจใหม่เกี่ยวกับความเจ็บป่วยและสุขภาพ องค์ผู้เป็นเจ้าของเป็นผู้ทรงพาผมไปที่ลิเวอร์พูล ผมไม่ได้เป็นคนที่ต้องการจะไปที่นั่น มีคนเพียงแค่มือในลิเวอร์พูลที่ขอร้องให้ผมไปช่วยพวกเขา หลังจากลังเลอย่างมาก ผมก็ไปที่นั่นตามที่พระเจ้าทรงนำผม แต่ทันทีที่ผมมาถึงลิเวอร์พูล ผมก็รู้สึกไม่สบาย ผมยังไม่ได้เข้าไปถึงตัวเมืองลิเวอร์พูลเลย ผมก็ป่วยเสียแล้ว ผมควรจะพูดถึงว่า ผมเป็นคนที่แข็งแรงมากและแทบจะไม่รู้จักคำว่า “เจ็บป่วย” ตั้งแต่อายุประมาณห้าขวบเป็นต้นมา ผมก็ไม่เคยป่วยเลย และผมจำไม่ได้ด้วยซ้ำว่าเคยปวดหัว วิชาแพทย์เป็นวิชาหนึ่งที่ผมไม่เคยสนใจที่จะเรียนเลย ผมแข็งแรงอย่างมากจึงไม่ได้สนใจเกี่ยวกับโรคภัยไข้เจ็บต่างๆ ผมจึงไม่ได้คิดถึงเรื่องเช่นนี้

แต่ผมแปลกใจมากที่ทันทีที่ก้าวเข้ามาในลิเวอร์พูล ผมก็ป่วยด้วยปัญหาที่รุนแรงเกี่ยวกับการหายใจ แต่ทันทีที่ผมออกจากลิเวอร์พูล ปัญหานี้ก็หายไป เวลานั้นภรรยาของผมทำงานในโรงพยาบาลในลอนดอน ดังนั้นผมจึงสามารถเข้าพบผู้เชี่ยวชาญด้านหลอดลมที่นั่นได้ เขาตรวจผมและพูดว่า “ไม่มีอะไรผิดปกติ” ผมจึงถามว่า “แล้วทำไมผมต้องมีปัญหานี้ทุกครั้งเมื่อผมไปลิเวอร์พูล เขาก็ตอบว่า “มลพิษ” เพราะมีปัญหาร้ายแรงของมลพิษจากอุตสาหกรรมในลิเวอร์พูลและผมก็แพ้มัน และก็จริงทีเดียว เมื่อผมกลับไปลิเวอร์พูล ผมก็จะป่วยทันที

มีคืนวันหนึ่ง ผมตื่นขึ้นหลังจากที่นอนหลับไปเพียงหนึ่งหรือสองชั่วโมงเพราะหายใจลำบากมาก ผมกำลังต่อสู้ที่จะสูดลมหายใจเข้าไปแต่ละครั้งและสงสัยว่า “มันเกิดอะไรขึ้นกับผมหรือ? ทำไมผมถึงหายใจไม่ออก?” ผมไม่อยากจะปลุกภรรยาของผมเพราะรู้ว่าเธออดนอน ดังนั้นผมจึงพยายามดิ้นรนต่อสู้ในทุกชั่วโมงที่จะหายใจให้ได้ ผมไม่เคยรู้เลยว่า ลมหายใจเอือกหนึ่งจะมีค่าอย่างมากเช่นนี้

เมื่อคุณสบายดี คุณก็สามารถจะผ่อนคลายและหายใจโล่งโดยไม่ต้องคิดอะไร แต่เมื่อคุณไม่สามารถจะหายใจในเอือกหนึ่งนั้นได้ละก็ ผมขอบอกคุณว่า ความรู้สึกที่สิ้นหวังนั้นมันแย่มาก เมื่อภรรยาของผมตื่นขึ้นในตอนเช้าและเห็นผมยังนอนอยู่บนเตียง หน้าผมซีด เธอตกใจมาก เธอมองดูผมแต่ผมพูดไม่ได้แล้ว เธอจึงรีบไปตามหมอ เมื่อหมอมารถึง เขาก็รู้ปัญหาทันทีว่าผมเป็นอะไร เนื่องจากเขาอยู่ในลิเวอร์พูลมาหลายปีเขาจึงรู้ว่าผมโดนโรคหอบหืดอย่างรุนแรงเล่นงาน

ผมไม่รู้ด้วยซ้ำว่าผมโดนอะไร ผมไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับโรคหอบหืดมาก่อน หมอสั่งให้ผมกินยาและอาการทั้งหมดก็หายไปในเวลาอันสั้น เขาบอกผมว่าหากผมไม่อยากจะเป็นโรคหอบหืดเรื้อรัง ผมจะต้องออกจากลิเวอร์พูลโดยเร็วที่สุด แต่ผมได้สัญญากับคริสจักรไว้แล้วว่าผมจะมาที่นี่ แล้วผมจะทิ้งพวกเขาไปได้อย่างไร? ผมต้องอยู่ต่อ ซึ่งผมเห็นว่ามันเป็นภาระหน้าที่ของผม

ต่อมา หลังจากที่ผมอยู่ที่ลิเวอร์พูลได้ห้าปี คริสตจักรก็เพิ่มพูนขึ้น และผมได้ฝึกฝนคนที่รับช่วงต่อจากผม แต่เมื่อถึงเวลานั้นผมก็เป็นโรคหอบหืดเรื้อรัง ซึ่งผมไม่สามารถจะกำจัดมันได้ ผมรู้สึกว่านี่คือราคาที่ผมต้องจ่ายในการรับใช้องค์ผู้เป็นเจ้า เป็นการลืมนการร่วมสามัคคีธรรมในความทุกข์ยากขององค์ผู้เป็นเจ้า

ที่จริงผมควรจะรักษาสุขภาพของผมไว้ ความจริงแล้ว คุณแม่ของผมอ่อนนวยหงด้วยน้ำตาคลอเมื่อเธอเห็นผมทุกข์ทรมานกับโรคหอบหืดนี้ เธอพูดว่า “ออกไปจากลิเวอร์พูลเสียเถอะ” ผมพูดว่า “ผมทิ้งพี่น้องที่นี่ไปไม่ได้? แล้วใครจะเป็นคนดูแลพวกเขาเล่า?” อันที่จริงพระเจ้าได้ทรงบอกกับผมอย่างชัดเจนว่า พระองค์ได้ทรงส่งผมมารับใช้พระองค์ที่นั่นเป็นเวลาห้าปี หลังจากห้าปีสิ้นสุดลง พระองค์ก็ทรงส่งผมไปประเทศแคนาดา ถึงเวลานั้นโรคหอบหืดก็กลายเป็นโรคเรื้อรังและถาวร ผมได้รับสิทธิพิเศษที่จะมีส่วนเล็กน้อยกับการร่วมสามัคคีธรรมในความทุกข์ยากของพระคริสต์

อีริค ขาง กำลังสอนในการประชุมที่ปีเตอร์โบโร แคนาดา
1975

เมื่อเร็ว ๆ นี้ ผมได้อ่านเกี่ยวกับการถูกตรึงตายบนกางเขน และเรียนรู้แง่มุมของการถูกตรึงตายบนกางเขนที่ผมไม่เคยรู้มาก่อน คือเมื่อคน ๆ หนึ่งถูกตรึงบนกางเขนนั่น นอกจากความเจ็บปวดทรมานอย่างแสนสาหัสจากการที่ตะปูตอกทะลุเข้าไปในมือและเท้าแล้ว ทั้งร่างกายนั้นเจ็บปวดทรมานยิ่งกว่า ไม่ใช่แค่มือและเท้าเท่านั้น นี่คือการอธิบายของแพทย์ผู้เชี่ยวชาญที่ได้เขียนเรื่องการถูกตรึงตายบนกางเขนอย่างละเอียด เขาบอกว่าในขณะที่คน ๆ นั้นถูกห้อยอยู่บนกางเขนอย่างเจ็บปวดทรมานนั้น มันจะทำให้เกิดการบาดเจ็บอย่างรุนแรงต่อร่างกาย ซึ่งสามารถทำให้เกิดการสะสมของของเหลวในบริเวณปอดสองข้างรอบ ๆ หัวใจ นี่อาจอธิบายได้ว่าทำไมทั้งเลือดและน้ำจึงไหลออกมา เมื่อพระเยซูทรงถูกแทงด้วยทวนที่สี่ข้างของพระองค์ (ยอห์น 19:34) ของเหลวจะมารวมกันที่หน้าอกจนทำให้หายใจได้ยาก เพราะของเหลวกำลังกดทับปอด

นั่นคือแง่มุมหนึ่งของการถูกตรึงบนกางเขนที่ผมไม่เคยรู้มาก่อน และเมื่อผมกำลังอ่านเกี่ยวกับเรื่องนี้ ผมเห็นว่าคุณก็จะรู้สึกแบบนั้นเลยเมื่อโรคหอบหืดเล่นงานคุณ คุณไม่สามารถจะหายใจได้ คุณจะพยายามอ้าปากเพื่อหายใจ แล้วผมก็ตระหนักว่า การที่พระเยซูของค์ผู้เป็นเจ้าตรัสเจ็ดอย่างจากกางเขนนั่น จึงน่าแปลกประหลาดใจ เพราะเมื่อคุณหายใจเหนื่อยหอบ คุณก็แทบจะพูดไม่ได้ ผมจึงตระหนักว่าความทุกข์ทรมานของโรคหอบหืดที่ไม่สามารถหายใจได้นั้น เป็นความเจ็บปวดทรมานที่พระเยซูของค์ผู้เป็นเจ้าทรงเผชิญบนกางเขน พระองค์ทรงแบกความทุกข์ทรมานของเรา พระองค์ทรงรู้ว่าความทุกข์ทรมานเหล่านั้นเป็นอย่างไร และพระองค์ก็ทรงแบกรับเพื่อจะปลดปล่อยเราให้เป็นอิสระ

ความเห็นอกเห็นใจของผู้ไถ่ของเรา: การรักษาในสักรณิ

ในลิเวอร์พูลนี่เองที่ผมเริ่มมีปัญหาสุขภาพและความเจ็บป่วยนี้ ซึ่งไม่เพียงแต่เฉพาะในตัวเองแต่อย่างน้อยในสักรณิที่มีการรักษา ที่ผมอยากจะแบ่งปันกับคุณเพื่อเป็นตัวอย่างของพระทัยเมตตาสงสารขององค์ผู้เป็นเจ้า ทำไมพระเจ้าจึงปลดปล่อยเราให้เป็นอิสระ? มันเป็นความเมตตาสงสารของพระองค์ ความเมตตาสงสารคืออะไรหรือ? หากคุณสามารถมีประสบการณ์กับมันคุณก็จะรู้ว่ามันคืออะไร คุณจะรู้สึกได้ถึงความรักที่ทรนของใครสักคน ความเจ็บปวดของใครสักคน ความเจ็บปวดทรนของใครสักคน แล้วทำไมเราที่เป็นคนเห็นแก่ตัวจะมาใส่ใจกับความทุกข์ทรนของคนอื่นด้วย หากมันไม่ได้ส่งผลกระทบต่อเรา? ความเมตตาสงสารเป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงใส่ให้ไว้ในใจของเรา (โรม 5:5) มันไม่ได้เป็นธรรมชาติในใจของมนุษย์

เย็นวันอาทิตย์วันหนึ่ง ผมได้รับโทรศัพท์จากคนในคริสตจักรของเรา เขาพูดกับผมว่า “อาจารย์จะกรุณารับไปโรงพยาบาลได้ไหม เพราะคุณแม่ของผมอยู่ที่นั่นมีภาวะเลือดออกในสมอง” (เลือดออกในสมอง หรือที่เรียกโดยทั่วไปว่าโรคหลอดเลือดสมอง) เข่อ่อนนวยนผมว่า “คุณจะกรุณาไปพบคุณแม่ของผมที่โรงพยาบาลได้ไหม?” ผมพูดว่า “ได้สิ ผมจะไป”

ผมมาถึงโรงพยาบาลและมีหญิงวัยกลางคนชื่อนางตง หลิว นอนอยู่ เธอเป็นอัมพาตจากคอลงมาด้วยโรคหลอดเลือดสมอง ผมมองเธอแล้วถามว่า “คุณอยากให้ผมอธิษฐานเผื่อคุณไหม?” เธอกระพริบตาและพยักหน้าเล็กน้อย เธอนอนอยู่บนเตียงเปล (ในอเมริกาเหนือเรียกว่าเตียงเซ็น) เป็นเปลที่มีล้อเพื่อรอที่จะนอนเตียงในโรงพยาบาล แต่พวกเขาได้ตรวจเช็คเธอบางอย่างแล้ว

ขั้นตอนปกติก็คือการดูดของเหลวจากกระดุกสันหลังซึ่งเป็นขั้นตอนที่เจ็บปวด (ในเวลานั้นไม่มีเข็มที่บางเฉียบเหมือนที่ใช้ในปัจจุบัน) เข็มจะแทงเข้าไประหว่างกระดุกสันหลังและเข้าไปในไขสันหลังเพื่อดูดของเหลวออกมา การมีเลือดในของเหลวชี้ชัดว่ามีภาวะเลือดออกในสมองหรือโรคหลอดเลือดสมอง

พวกเขายืนยันว่าเป็นโรคหลอดเลือดสมอง การตรวจต่างๆ ได้ทำเสร็จแล้วและเธอก็นอนอยู่บนเตียงเปลนี้ นั่นคือตอนที่ผมได้อธิษฐานเผื่อเธอ หลังจากอธิษฐาน เธอก็เป็นปกติทันที

รูปถ่ายของนางตง หลิว (刘冬) ถ่ายในลิเวอร์พูลเมื่อหลายสิบปีก่อน ในช่วงที่เธอหายจากโรคหลอดเลือดสมอง เมื่อเร็ว ๆ นี้ในเดือนมีนาคม 2017 มีผู้ทำงานของคริสตจักรสี่คน รวมถึงศิษยาภิบาลได้ไปเยี่ยมเธอที่บ้าน คุณป้าหลิวซึ่งตอนนี้อยู่ในวัยแปดสิบปีแล้ว ได้อาภาพนี้มาให้พวกเขาดู และยืนยันกับพวกเขาว่า การรักษาโรคที่อาจารย์อีริค ชาง เล่ามานั้น ได้เกิดขึ้นจริง ๆ

ลองนึกภาพว่า การเป็นอัมพาตจากโรคหลอดเลือดสมองจนกระทั่งคุณขยับตัวไม่ได้ การเป็นทาสทางกายจะเลวร้ายยิ่งกว่านั้นอีกไหม? ถ้ามีใครมาผูกมือคุณไพล่หลัง คุณก็ยังจะสามารถขยับตัวได้ อย่างน้อยส่วนอื่นๆ ของร่างกายก็สามารถขยับตัวได้ ถ้ามีใครมาผูกเท้าของคุณ คุณก็ยังจะสามารถขยับร่างกายส่วนอื่นๆ ของคุณได้ แต่การเป็นอัมพาตก็คือการหมดอิสรภาพที่จะขยับเขยื้อนทุกอย่าง เมื่อผมได้อธิฐานกับพระเจ้าเพื่อเธอในพระนามของพระเยซู เธอก็เป็นปกติทันที พูดอีกอย่างก็คือ เธอหายเป็นปกติ

แต่หมอเชื่อไหม? “มันเป็นไปไม่ได้! เราเพิ่งตรวจและได้รับการยืนยันว่าเป็นโรคหลอดเลือดสมองที่จริงเธอเป็นอัมพาต” แต่เธอก็ต้องการที่จะนั่ง คุณนึกภาพเหตุการณ์ที่โรงพยาบาลออกไหม? หมอพูดกับเธอว่า “อย่าขยับ นอนเฉยๆ” ดังนั้นหญิงผู้น่าสงสารคนนี้ต้องนอนอยู่บนเตียง หลังจากนั้นเธอก็พูดกับผมว่า “ฉันหิว ฉันอยากกินอาหารสักหน่อย” ผมถามเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลว่า “ช่วยหาอะไรให้เธอกินได้ไหม?” “ไม่ได้นะ เธอไม่ได้รับอนุญาตให้กิน” ผมจึงกลับไปบอกเธอว่า “ขอโทษด้วย ให้หาอาหารไม่ได้ หมอไม่อนุญาต” แล้วเธอจะต้องนอนอยู่บนเตียงนานแค่ไหนหรือ? ก็ตั้งแต่วันอาทิตย์ไปจนถึงวันพุธ! เธอเจ็บหลังมากจากการนอนอยู่แบบนั้น เธอไม่ได้รับอนุญาตให้ขยับตัวถึงแม้ว่าเธอจะขยับตัวได้

ดังนั้นเกิดอะไรขึ้นในวันพุธหรือ? เพราะที่โรงพยาบาลนี้มีการสอนด้วย ในวันพุธจะมีอาจารย์หมอ มากับนักศึกษาที่คอยเดินตามติดๆ พวกเขาจะไปตรวจผู้ป่วยที่ละเอียดๆ โดยมีอาจารย์อธิบายสิ่งต่างๆ กับพวกเขา เมื่ออาจารย์หมอและนักศึกษาแพทย์มาถึงเตียงของเธอ พวกเขาจะมองดูเธอ ตรวจเธอและล้อมวงพูดคุยกันอยู่นาน พวกเขาเรียกหมอเจ้าของไข้มาและถามว่า “ผู้หญิงคนนี้มาทำอะไรที่นี่? ไม่มีอะไร

ผิดปกติกับเธอเลย” หมอเจ้าของไข้ตอบว่า “แต่เราทำการตรวจเธอทุกอย่าง เธอเป็นโรคหลอดเลือดสมองในวันอาทิตย์” พวกเขาจึงดูผลการตรวจซึ่งยืนยันสิ่งที่แพทย์พูด คุณคงนึกภาพออกว่าเป็นความแปลกประหลาดสำหรับพวกเขาจริง ๆ หลังจากที่พวกเขาหารือกันต่อไปนั้น หญิงที่น่าสงสารคนนี้ที่ต้องทนนอนอยู่บนเตียงหลายวัน หมอก็บอกให้เธอกลับบ้านได้ในที่สุด

เรื่องทั้งหมดนี้เกิดขึ้นนานมาแล้ว (มากกว่าสี่ทศวรรษมาแล้วเมื่อวันที่ตีพิมพ์ในปี 2017) และพี่น้องที่รักในองค์ผู้เป็นเจ้าของคนนี้ก็ยังคงอาศัยอยู่ในลิเวอร์พูลจนถึงปัจจุบัน ในขณะที่เธออยู่ในวัยแปดสิบ เธอได้มีประสบการณ์กับความเมตตาของพระเจ้าและฤทธิ์เดชของพระเจ้าที่ปลดปล่อยเธอให้เป็นอิสระ นั่นเป็นหนึ่งในประสบการณ์ครั้งแรก ๆ ของผมในการรักษาให้หาย มันเป็นตัวอย่งที่น่าทึ่งของความเมตตาและความกรุณาของพระเจ้า

มีอีกกรณีหนึ่งที่หญิงคนหนึ่งในคริสตจักรของเรา ซึ่งเป็นเจ้าของร้านอาหาร ได้โทรมาหาผมว่า “คุณแม่ของดิฉันกำลังเจ็บปวดทรมานจากเนื้องอกก้อนใหญ่ในช่องท้องของเธอบริเวณมดลูก และเธอจะต้องผ่าตัดสัปดาห์หน้า ความเจ็บปวดนั้นสุดจะทนได้และยาแก้ปวดก็ไม่ได้ช่วยอะไรมาก” พวกคุณหลายคนก็รู้ว่ามีความเจ็บปวดบางอย่างที่แม้แต่ยาแก้ปวดที่แรงที่สุดก็ยังไม่สามารถจะยับยั้งได้ คุณแม่ของเธอยังอยู่ในความเจ็บปวดอย่างทรมาน เธอจึงถามว่า “อาจารย์จะช่วยมาอธิษฐานเพื่อคุณแม่ของดิฉันได้ไหม?” ผมจึงไปกับเพื่อนร่วมงานของผมและเราเห็นว่าเธอกำลังทุกข์ทรมานกับความเจ็บปวดอย่างรุนแรง ในเวลานั้นเธอไม่ได้เป็นผู้เชื่อ ดังนั้นเราจึงอธิบายกับเธอว่า เราจะอธิษฐานเพื่อเธอ แต่เธอจะต้องวางใจในพระเจ้า เพราะพระองค์ทรงเป็นผู้ที่รักษา ไม่ใช่เรา เราได้อธิษฐานเพื่อเธอ

สองสามวันต่อมา เธอก็ได้มาร่วมนมัสการวันอาทิตย์ที่คริสตจักรของเราอย่างเต็มไปด้วยความสุข เธอยังคงถูกกำหนดให้กลับไปโรงพยาบาลเพื่อผ่าตัด เพราะได้มีการจัดการผ่าตัดให้เธอในสองวันต่อมา ปรากฏว่าหลังจากที่เราได้อธิษฐานเพื่อเธอ เธอก็ไม่เจ็บปวดอีกต่อไป เมื่อเธอกลับไปโรงพยาบาล เธอได้ไปเอกซเรย์และตรวจอย่างละเอียด แต่เนื้องอกก้อนใหญ่ที่เคยพบในมดลูกของเธอนั้นก็ได้อันตรธานหายไป ไม่เห็นอีกเลย พวกเขาดูเอกซเรย์อันก่อนและเปรียบเทียบกับเอกซเรย์อันใหม่ของเธอ และเห็นสิ่งที่ได้เกิดขึ้น วิธีขององค์ผู้เป็นเจ้าของน่าอัศจรรย์เพียงใด พระเมตตาของพระองค์นั้นช่างยิ่งใหญ่เพียงใด

กรณีที่สามเกี่ยวข้องกับพยาบาลคนหนึ่งในคริสตจักรของเรา เรามีการศึกษาพระคัมภีร์สำหรับพยาบาลในโรงพยาบาลของเธอ และเธอเป็นคนหนึ่งในบรรดาพยาบาลที่มาร่วมศึกษาพระคัมภีร์เป็นประจำ เธอโทรหาผมและบอกผมว่า เธอมีอาการปวดที่ริมฝีปากบนอย่างรุนแรงจากเนื้องอกที่โตขึ้นในบริเวณนั้น มีคนจำนวนมากเข้าคิวรอการผ่าตัด แต่เพราะเธอเป็นเจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาล โรงพยาบาลจึงจัดการผ่าตัดฉุกเฉินให้เธอในวันถัดไป แต่เธอบอกผมว่า “ความเจ็บปวดมันรุนแรงจนทำให้ดิฉันแทบจะเป็นบ้า ดิฉันรอจนถึงพรุ่งนี้ไม่ไหวแล้ว และยาแก้ปวดก็ไม่ช่วย” ผมถามเธอว่า “พระเจ้าทรงบอกอะไรคุณบ้าง? คุณได้อธิษฐานในเรื่องนี้ไหม?” เธอตอบว่า “บอกค่ะ ดิฉันดูพระคัมภีร์ในพระกิตติคุณที่คนโรคเรื้อนพูดกับพระเยซูว่า ‘ถ้าพระองค์จะโปรด ก็จงทรงทำให้ข้าพระองค์สะอาดได้’ แล้วพระเยซูจึงตรัสว่า ‘เราพอใจแล้ว’ ดังนั้นคนโรคเรื้อนจึงหาย” (มัทธิว 8:2-4; มาระโก 1:40-42; ลูกา 5:12-13) ผมพูดกับเธอว่า “ถ้าคำตรัสของพระเยซูกำลังพูดกับคุณในสถานการณ์ที่คุณเป็นอยู่ละก็ ผมจะมาอธิษฐาน”

ผมไปโรงพยาบาลและอธิษฐานเพื่อเธอ และความเจ็บปวดก็หายไปในวันถัดมา หายไปทันที จากนั้นสิ่งเดียวกันก็เกิดขึ้นอย่างเดียวกับในกรณีก่อนหน้านี้ วันถัดมาเมื่อเธอต้องเข้ารับการผ่าตัด พวกเขา

พบว่าเนื้องอกหายไปแล้ว! เนื้องอกเป็นสิ่งที่ไม่พึงประสงค์และเป็นก้อนเนื้อหรือส่วนที่งอกขึ้นมาของร่างกายที่อาจเป็นอันตรายได้ คนที่ทำงานในโรงพยาบาลจะรู้ว่า อยู่ดีๆ เนื้องอกจะหายวับไปเองไม่ได้ เนื้องอกไม่ใช่สภาวะทางจิตใจหรืออารมณ์ที่สามารถเกิดขึ้นในช่วงเวลาหนึ่งแล้วหายไปในเวลาต่อมา เนื้องอกจะหายไปทันทีได้อย่างไรเว้นแต่ด้วยอำนาจของพระเจ้า?

กรณีต่อไปเกี่ยวข้องกับคุณแม่ของผมที่มีแนวโน้มจะเป็นไมเกรน ซึ่งเป็นอาการปวดหัวอย่างรุนแรงมากที่เป็นได้นานหลายวัน ในช่วงที่ผมกำลังเยี่ยมท่าน มีวันหนึ่งเธอมีอาการปวดไมเกรน เมื่อผมมองดูท่าน ผมแทบทนไม่ได้กับสิ่งที่ผมเห็น คือเส้นเลือดใหญ่ที่หน้าผากของท่านปูดออกมาอย่างเห็นได้ชัด น้ำตาของท่านไหลปราก และท่านนั่งลงอย่างเจ็บปวดทรมาน ผมพูดกับพระเจ้าว่า “พระองค์เจ้าข้า พระองค์คงไม่อยากให้ผู้รับใช้ของพระองค์ มานั่งดูคุณแม่ของข้าพระองค์ต้องทนทุกข์ทรมานเช่นนี้โดยไม่ทำอะไรเลยใช่ไหม? เวลาที่ข้าพระองค์ร้องทูลพระองค์ ขอทรงช่วยให้ท่านหายจากความเจ็บปวด โดยพระเมตตาอย่างล้นเหลือของพระองค์” ผมถามท่านว่า ท่านอยากให้ผมอธิษฐานเพื่อไหม เธอก็พยักหน้า

ในเวลานั้นคุณแม่ของผมยังไม่รู้จักองค์ผู้เป็นเจ้า ท่านยังคงเป็นผู้ที่ไม่ได้เชื่อซึ่งไม่ได้แสดงความสนใจในเรื่องฝ่ายวิญญาณมากนัก ความจริงแล้ว ดูเหมือนท่านจะเป็นผู้ที่ไม่ได้เชื่อที่ไม่ยอมใครง่าย ๆ เป็นคนที่แทบเป็นไปไม่ได้ที่จะพูดเรื่องฝ่ายวิญญาณด้วย แต่ตอนนี้ท่านต้องการจะหายจากความเจ็บปวดที่เกินจะอธิบายซึ่งกำลังคุกคามท่านอยู่ ผมอธิษฐานเพื่อท่านและความเจ็บปวดก็หายไปทันที มันหายไปโดยปริบตา ผมยังจำใบหน้าที่ประหลาดใจของท่านได้ ผมคิดว่าท่านคงคิดว่าผมจะอธิษฐานเพื่อท่านพอเป็นพิธี เพื่อปลอบใจหรือเห็นอกเห็นใจต่อคนที่ป่วยหรือกำลังเจ็บปวด สิ่งที่ท่านไม่ได้คาดหวังก็คือ ที่ท่านจะหายเจ็บปวดในทันทีโดยฤทธิ์อำนาจและพระเมตตาขององค์ผู้เป็นเจ้า นั่นคือเหตุที่เห็นชัดจากใบหน้าของท่านที่ประหลาดใจที่สุด ช่วงเวลาหนึ่งท่านอยู่ในความเจ็บปวด ช่วงเวลาต่อมาท่านก็หาย ผมคิดว่าเป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้ท่านมาหาพระเจ้าในเวลาต่อมา

ผมอยากให้เข้าใจชัดเจนว่า แม้ว่าผมจะได้ใช้ฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าทำการรักษาผู้คนด้วยพระคุณของพระองค์ก็ตาม แต่ผมไม่ใช่ผู้ทำการรักษาที่มีความเชื่อ มันแตกต่างกันอย่างไรหรือ? มันแตกต่างกันมาก! ผู้ทำการรักษาที่มีความเชื่อ ก็คือคนที่ใช้การรักษาเป็นส่วนสำคัญในพันธกิจของเขา การรักษาไม่ได้เป็นส่วนสำคัญในพันธกิจของผม มันมีความสำคัญเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

พระกิตติคุณไม่ได้ให้คุณเข้าใจว่า พระเยซูทรงเที่ยวไปหาคนเพื่อทำการรักษา แต่ว่าหลายคนในทุกข์ทรมานจากความเจ็บป่วยทุกชนิดได้มาหาพระองค์เพื่อให้ทรงรักษา พันธกิจของพระองค์ก็คือประกาศข่าวประเสริฐและสั่งสอนพระวจนะของพระเจ้า แต่ด้วยพระทัยเมตตาสงสาร จึงได้ทรงรักษาผู้คนที่พระองค์ทรงพบ หรือที่มาหาพระองค์ขณะที่พระองค์เสด็จไปตามที่ต่างๆ ในระหว่างที่พระองค์ทรงทำพันธกิจของพระองค์ การกระทำที่เมตตาสงสารเหล่านี้เป็นหมายสำคัญหรือการสื่อสารจากพระเจ้า เพื่อประกาศว่าเวลานี้ความรอดของพระองค์มีให้กับมนุษย์ทุกคนแล้วในพระคริสต์ สำหรับพระเยซูแล้ว การรักษามีความสำคัญรองจากพันธกิจในการสั่งสอนถ้อยคำแห่งชีวิต และด้วยธรรมชาติของมนุษย์ บางครั้งการทำการอัศจรรย์ก็อาจมีผลที่ไม่พึงประสงค์ เมื่อพระเยซูทรงเลี้ยงคน 5,000 คนในถิ่นทุรกันดารด้วยความเมตตาสงสาร ผลก็คือ พวกเขาต้องการทำให้พระองค์เป็นกษัตริย์ (ยอห์น 6:15)

เป็นทาสของความไม่มั่นคงหรือไม่?

ให้เราไปต่อในเรื่องการเป็นอิสระจากการถูกบีบบังคับในทุกรูปแบบ มีหลายสิ่งที่บีบบังคับเราซึ่งรวมถึงความกลัวและความไม่มั่นคง มีรายการยาวทีเดียวในสิ่งที่ทำให้เราตกเป็นทาส ยกตัวอย่างเช่น ความกลัวเป็นส่วนสำคัญอย่างมาก การประกันชีวิตเป็นธุรกิจมูลค่าหลายพันล้านเหรียญ ถ้าไม่มีความกลัวอยู่ในโลก บริษัทประกันภัยก็แทบจะไม่มีธุรกิจให้ทำ แน่นอนว่าการประกัน “ชีวิต” ก็ไม่สามารถรับประกันการคุ้มครองคุณให้พ้นจากความตายได้ มันแค่ให้ความมั่นใจกับคุณว่าเมื่อคุณตายไปครอบครัวของคุณอาจได้รับเงินเป็นล้านเหรียญ หรืออะไรก็ตามที่คุณทำประกันไว้

ความกลัวตายอาจมีอยู่ในใจของผู้คนอย่างมาก รวมทั้งความกลัวที่จะสูญเสียสิ่งที่มีค่ากับเรา เราประกันทรัพย์สินของเรา ซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องทำในหลายประเทศด้วยซ้ำ คุณต้องทำประกันรถยนต์ของคุณ แต่ระดับของการประกัน (ที่ครอบคลุม หรือบุคคลที่สาม) จะขึ้นอยู่กับคุณ เรามักจะชอบทำประกันสูงขึ้นกับรถยนต์ที่มีราคาแพง ถ้าคุณขับรถเก่าๆเหมือนผม คุณก็ไม่จำเป็นต้องทำประกันสูง คุณจะทำประกันขั้นต่ำตามที่กฎหมายกำหนด

รถยนต์ของผมหาย

เย็นวันอาทิตย์วันหนึ่งในลิเวอร์พูล หลังจากเสร็จการนั้สการ ผมก็ไปที่สำนักงานของคริสตจักรเพื่อทำธุระเพียงไม่กี่นาทีและจอดรถของผมไว้ห่างจากทางเข้าไม่กี่ก้าว อีกสิบนาทีต่อมาผมก็ออกมาและรถได้หายไป! ผมบอกคุณไปแล้วว่ารถมอเตอร์ไซค์ของผมถูกขโมยไป แต่นั่นเกิดขึ้นในลอนดอน มาตอนนี้ผมเปลี่ยนจากรถมอเตอร์ไซค์มาเป็นรถยนต์ และแม้ว่ามันจะเก่าแต่มันก็ยังอยู่ในสภาพดี แค่สิบนาทีในสำนักงานของคริสตจักรและรถก็หายไป! ตอนนี้คุณจะรู้สึกอย่างไรหรือ? โอ้ ความวิตกกังวลในการสูญเสียบางอย่าง! มีความกลัวว่าคุณอาจสูญเสียบางอย่าง และเมื่อคุณได้สูญเสียมันไปจริงๆ คุณจะรู้สึกปั่นป่วนกังวลใจอย่างมาก แต่สิ่งที่กังวลใจผมนั้นไม่ใช่รถยนต์ แต่เป็นพระคัมภีร์ของผมที่อยู่ในรถ คุณอาจงงเพราะพระคัมภีร์ในร้านหนังสือมีค่าไม่มาก แต่พระคัมภีร์ของผมมีค่ากับผมมาก เพราะมีโน้ตเป็นพันๆที่จดไว้ ในหน้าหนึ่งๆจะมีหลายสิบโน้ตที่เขียนด้วยลายมือ โน้ตทั้งหมดมีหมายเลขโยงกับข้อพระคัมภีร์ต่างๆ นี่แสดงให้เห็นถึงการทำงานอย่างหนักมาเป็นเวลาหลายปี พวกเขาสามารถเอารถไปได้ แต่ขอพระคัมภีร์คืนให้ผมเถอะ!

อริค ชางกับภรรยา และเกรซลูกสาว ในปี 1972

ผมยังจำได้ดีที่ลูกสาวของผมประหลาดใจเมื่อเธอได้ยินผมพูดอย่างนั้น เธอยังเป็นเด็กหญิงตัวเล็ก ๆ อายุประมาณ 4 ขวบ เธอตกใจมากเมื่อรถถูกขโมย จะมีใครที่คิดขโมยรถได้อย่างไร? สำหรับเธอแล้ว ถ้ามีใครมาขโมยตุ๊กตาหมีของคุณ มันก็เป็นอาชญากรรมที่ชั่วร้ายแล้ว แต่นั่นมันเป็นรถนะ? มันเหลือเชื่อสำหรับเธอ แต่เมื่อผมบอกเธอว่า “พ่อไม่ได้เป็นห่วงเรื่องรถ แต่เป็นห่วงเรื่องพระคัมภีร์” เธอยังรู้สึกประหลาดใจยิ่งขึ้น หนังสือเล่มหนึ่งในร้านหนังสือจะราคาเท่าไรกันเชียว? สถานการณ์แบบนี้เปิดโอกาสให้เราได้ถ่ายทอดให้กับลูก ๆ ของเราว่าอะไรมีค่ากับเรา พระคัมภีร์เล่มนี้แสดงให้เห็นถึงการทำงานหนักเป็นเวลาหลายปี ผมจดบันทึกมากมายไว้ในนั้นมานานหลายปี จนไม่มีที่ว่างเหลืออีกแล้ว ฉะนั้นผมต้องมีสมุดโน้ตต่างหากที่เพิ่มขยายได้ สมุดโน้ตหุ้มปกไว้อย่างดีเล่มนี้มีความหนาเกือบเท่าพระคัมภีร์ เนื่องจากโน้ตเหล่านี้มีตัวเลขที่เชื่อมโยงกับพระคัมภีร์ของผม คุณจะเห็นได้ว่า ถ้าผมทำพระคัมภีร์หาย โน้ตของผมก็จะหมดประโยชน์บางอย่างไป และด้วยเหตุนี้ผมจึงเก็บสมุดโน้ตของผมเอาไว้ที่บ้าน

ผมพูดกับลูกสาวของผมว่า “ให้เราอธิษฐานที่จะให้คุณพ่อได้พระคัมภีร์กลับคืนมาดีไหม?” เธอได้เห็นว่าการอธิษฐานนั้น ผมเป็นห่วงพระคัมภีร์มากกว่ารถยนต์ คำอธิษฐานของเด็ก ๆ นั้นได้ผล องค์ผู้เป็นเจ้าทรงยินดีที่จะฟังคำอธิษฐานของพวกเขา คำอธิษฐานของพวกเขาไม่ซับซ้อนและใส่ชื่อมากกว่าเมื่อเทียบกับของผู้ใหญ่ ดูเหมือนว่าพวกเขาจะเข้าถึงพระบิดาได้โดยตรงมากกว่า ทูตสวรรค์ของพวกเขาขึ้นอยู่กับพระเจ้าพระบิดาของเราตามที่พระเยซูทรงบอกเรา (มัทธิว 18:10¹, เปรียบเทียบกับข้อ 5)

ไม่กี่วันต่อมาผมก็ได้รับโทรศัพท์จากตำรวจว่า “เราพบรถยนต์ของคุณแล้ว มารับได้” ผมรีบไปที่สถานีตำรวจเพื่อมองหาพระคัมภีร์ ผมดีใจอย่างมากที่พระคัมภีร์ยังอยู่ที่นั่น รถยนต์เสียหายเล็กน้อย ไม่มีอะไรร้ายแรง

¹ มัทธิว 18:10 จงระวังให้ดี อย่าดูหมิ่นผู้เล็กน้อยเหล่านี้สักคนหนึ่ง เพราะเราบอกท่านทั้งหลายว่า ทูตสวรรค์ของพวกเขาคอยเฝ้าอยู่เฉพาะพระพักตร์พระบิดาของเราผู้สถิตในสวรรค์เสมอ

พระคำของพระเจ้า: ความจริงที่ทำให้เราเป็นอิสระ

ผมแบ่งปันสิ่งนี้กับคุณเพราะเคล็ดลับสำคัญของพันธกิจรับใช้ของผมก็คือ พระคำของพระเจ้า ผมไม่ได้นมัสการพระคัมภีร์ ผมนมัสการพระเจ้า แต่ถ้าคุณนมัสการพระเจ้า คุณก็จะฟังพระคำของพระองค์ และการที่จะเชื่อฟังพระคำของพระองค์นั้น คุณจำเป็นต้องรู้ว่าพระคำสอนอะไร คริสเตียนจำนวนมากไม่กล้าเริ่มทำสิ่งใหม่ในโลกด้วยความเชื่อ เพราะพวกเขาไม่รู้จักพระเจ้าหรือพระคำของพระองค์ พระเยซูได้ตรัสว่า “ท่านทั้งหลายผิดแล้ว เพราะท่านไม่รู้พระคัมภีร์หรือฤทธิ์เดชของพระเจ้า” (มัทธิว 22:29) ผมใช้เวลาหลายปีในชีวิตในการศึกษาพระคัมภีร์ และพูดถึงเรื่องนี้เพราะคริสเตียนจำนวนมาก แม้ว่าพวกเขาจะอยู่ในคริสตจักรเป็นเวลาหลายปี พวกเขาก็ยังขาดความรู้เกี่ยวกับพระคำของพระเจ้าอย่างน่าเศร้าใจ (และที่จริงไม่อาจให้อภัยได้) ดังนั้นพวกเขาจึงไม่มีประสิทธิภาพและไม่เกิดผลในคริสตจักรของพระองค์

ผมจำสามช่วงเวลาสำคัญในชีวิตของผมได้ เมื่อพระเจ้าทรงให้ผมมีเวลาศึกษาพระคำของพระองค์ ช่วงแรกเมื่ออยู่ในประเทศจีน อย่างน้อยก็สองปีที่ผมไม่สามารถทำอะไรได้นอกจากจะศึกษาพระคัมภีร์ ผมชื่นชมยินดีที่ได้ศึกษาพระวจนะ แต่เริ่มแรกผมไม่สามารถจะเข้าใจ ถ้าคุณเป็นคริสเตียนที่อ่อนประสบการณ์ คุณจะรู้ว่าผมหมายถึงอะไร คุณอ่านพระคัมภีร์และคุณไม่รู้ว่าคุณกำลังพูดอะไร ผมได้รับพระคัมภีร์ฉบับคิงเจมส์ซึ่งแปลมานานหลายปีแล้วตั้งแต่ปี 1611 และใช้ภาษาอังกฤษในสมัยนั้น ที่ไม่ได้ช่วยทำให้สิ่งต่างๆ ชัดเจนขึ้น แม้ว่าภาษาอังกฤษของผมจะไม่ได้แย่มาก และผมก็เข้าใจได้ไม่เลวทีเดียว แต่ก็มีประเด็นสำคัญบางอย่างที่ความหมายไม่สมเหตุสมผลสำหรับผม

ผมคุกเข่าต่อพระพักตร์พระเจ้าและพูดว่า “พระองค์เจ้าข้า ข้าพระองค์ไม่เข้าใจว่าพระคำของพระองค์กำลังพูดอะไร ขอทรงช่วยให้ข้าพระองค์เข้าใจได้ไหม?” ในช่วงสองปีนั้น ผมได้ใช้เวลาทุ่มเทอย่างมากให้กับการศึกษาพระคำของพระเจ้า ความยินดีอย่างหนึ่งของผมก็คือ หลังจากผ่านไปหลายปี ผมก็ยังมโน้ตบางส่วนที่ผมเขียนไว้ในเวลานั้นเมื่อผมยังเป็นคริสเตียนที่ยังอ่อนประสบการณ์ และเมื่อผมได้อ่านโน้ตหลังจากนั้นนานมาก ผมสามารถพูดได้เพียงว่า “ผมไม่ได้ค้นพบทุกสิ่งด้วยตัวเองอย่างแน่นอน เห็นได้ชัดว่าพระเจ้าได้ทรงกำลังสอนผมในเวลานั้นแล้ว”

ช่วงที่สองเมื่ออยู่ที่สถาบันพระคัมภีร์ในสกอตแลนด์ ที่ผมได้ศึกษาพระคำของพระเจ้าทุกวันเป็นเวลาสองปี เรามีชั้นเรียนวิชาต่างๆตามมาตรฐานที่วิทยาลัยพระคัมภีร์มักจะสอน แต่ผมขอพูดตรงๆว่า ผมไม่รู้สึกรู้ว่าผมได้รับประโยชน์มากมายจากวิชาส่วนใหญ่ สิ่งที่ผมพบว่ามียุทธประโยชน์มากที่สุดก็คือเวลาที่ผมใช้ศึกษาพระคำของพระเจ้าด้วยตัวเองในห้องของผม นั่นก็เป็นอีกสองปี

ช่วงที่สามเมื่อพระเจ้าทรงให้ผมพักอยู่ในลอนดอนเพื่อใช้เวลาพักสงบ นั่นเป็นช่วงเวลาหลังจากที่ผมเข้าเรียนในวิทยาลัยพระคัมภีร์ในลอนดอนและศึกษาในมหาวิทยาลัย องค์ผู้เป็นเจ้าประทานเวลาให้ผมสามปีหลังจากที่ได้ศึกษาจากสองแห่งนี้ เพื่อจะให้จดจำและใคร่ครวญอีกครั้งกับพระคำของพระเจ้าในแต่ละวัน ในช่วงเวลานี้เองที่ผมได้จดโน้ตเพิ่มขึ้นจำนวนมากไว้ในพระคัมภีร์ของผม เมื่อพระเจ้าทรงนำผมให้เข้าใจความจริงของพระองค์ลึกซึ้งขึ้น ความสำคัญของพระคัมภีร์ซึ่งก็คือพระคำของเจ้านั้น อยู่ในความ

² King James Version

จริงที่ว่า ในพระคัมภีร์นั้นเราพบความจริงของพระเจ้า และพระเยซูตรัสว่า “ความจริงจะทำให้ท่านเป็นอิสระ” (ยอห์น 8:32)³ มีอิสรภาพในฝ่ายวิญญาณซึ่งผู้ที่ติดตามพระองค์จะมีประสบการณ์นี้

อ่านคำพยานอื่น ๆ: พระเจ้าทรงสามารถทำแบบเดียวกันกับคุณได้

ผมขอแบ่งปันคำพยานของคนอื่นซึ่งเป็นพยานถึงความจริงอย่างเดียวกันนี้ ผมชอบอ่านคำพยาน เพราะผมได้เรียนรู้ในสิ่งที่คนอื่น ๆ ได้มีประสบการณ์ ผมพบว่ามันน่าอัศจรรย์และชุ่มชื่นใจ เมื่อเห็นสิ่งที่พระเจ้ากำลังทรงทำในชีวิตของคนอื่น ๆ

ผมเพิ่งอ่านคำพยานของพี่น้องชาวจีนคนหนึ่งซึ่งประสบกับความทุกข์ยากอย่างมากในประเทศจีนเพื่อพระเจ้า ผมต้องถ่มน้ำลายเมื่อผมได้อ่านเรื่องราวของเขา เพราะผมไม่ได้ทุกข์ยากอย่างมากเพื่อองค์ผู้เป็นเจ้าเท่ากับพี่น้องที่รักคนหนึ่งที่ได้รับ เขาถูกทุบตี ถูกทำร้าย และอดอยากหิวโหยเป็นเวลาหลายปี เมื่อเขาถูกจับกุมและถูกจำคุกเป็นครั้งแรก เขาอยู่ในวัยยี่สิบปลายๆ สิ่งที่เกิดขึ้นซ้ำๆ ก็คือ เขาทำการประกาศข่าวประเสริฐจากที่หนึ่งไปอีกที่หนึ่ง และสิ่งนี้นำไปสู่การถูกจับกุมและถูกปล่อยตัว ถูกทุบตีและถูกทำให้้อายขายหน้า วันเวียนแบบนี้เรื่อย ๆ

อยู่มาวันหนึ่งพระเจ้าทรงทำสิ่งที่น่าอัศจรรย์กับเขา คือทรงปล่อยเขาออกจากคุก เขาถูกขังหลายครั้ง แต่ในระหว่างที่เขาถูกจำคุกครั้งนี้ เขาได้ทนทรมานอย่างมาก ผมจึงคิดว่าพระเจ้าทรงเห็นแล้วว่ามันเพียงพอแล้ว เพราะเขาได้ทนทรมานเท่าที่เขาสามารถจะทนได้ เปาโลกล่าวว่า

พระเจ้าทรงซื่อสัตย์ พระองค์จะไม่ทรงให้พวกท่านต้องถูกทดลอง (หรือถูกทดสอบ) เกินกว่าที่ท่านจะทนได้ และเมื่อถูกทดลอง (หรือถูกทดสอบ) พระองค์จะทรงให้มีทางออกด้วย เพื่อพวกท่านจะมีกำลังทนได้ (1 โครินธ์ 10:13)

ในกรณีของพี่น้องคนนี้ พระเจ้าได้ทรงจัดเตรียม “ทางออกให้” ตามนั้นจริง ๆ โดยมากพี่น้องคนนี้จะถูกขังเดี่ยว นั่นเป็นเพราะทุกครั้งที่เขาไว้ในห้องขังร่วมกับคนอื่น ๆ จะมีผู้ถูกคุมขังร่วมกับเขาหลายคน ได้กลับใจมาเชื่อพระเจ้า คุณรู้ไหมว่าเกิดอะไรขึ้นในวันหนึ่งเมื่อเขาอยู่คนเดียวในห้องขัง? โช้หลุดออกจากข้อมือของเขาทันที พระเจ้าได้ทรงเปิดประตูห้องขัง และพี่น้องคนนี้ก็เดินออกจากคุกผ่านประตูเจ็ดชั้น ประตูทุกบานเปิดออกเองต่อหน้าต่อตาของเขา! ดังนั้นเขาจึงมีประสบการณ์เหมือนที่อัครทูตเปโตรได้มีประสบการณ์ เมื่อองค์ผู้เป็นเจ้าได้ทรงทำอย่างเดียวกันกับเขา ที่ปลดโซ่ตรวนและเปิดประตูคุกให้เขาได้เดินออกมาสู่อิสรภาพ (กิจการ 12:7-10)

ใช่แล้ว องค์ผู้เป็นเจ้าได้เสด็จมาเพื่อปลดปล่อยเชลยให้เป็นอิสระ ทั้งทางกายและทางจิตวิญญาณ อันที่จริง ผมได้พูดคุยทางโทรศัพท์กับพี่น้องคนนี้เมื่อไม่นานมานี้ เมื่อเขามาเยี่ยมคริสตจักรลิเวอร์พูลของเรา ผู้ร่วมงานบอกกับผมว่า “เขาอยู่ในลิเวอร์พูล คุณอยากจะคุยโทรศัพท์กับเขาไหม?” ผมตอบว่าอยากคุย เราจึงได้คุยกันและเขาเชิญให้ผมไปเยี่ยมเขา

³ ยอห์น 8:32 แล้วท่านจะรู้จักความจริงและความจริงจะทำให้ท่านเป็นไท (ฉบับอมตธรรมร่วมสมัย)

ดร. ซาโทริอัสได้รับการปลดปล่อยให้เป็นอิสระ

พระเจ้าทรงช่วยเราไม่เพียงแต่จากความเป็นทาสภายนอกหรือทางกาย แต่สิ่งสำคัญมากกว่าก็คือจากความเป็นทาสภายใน มีกรณีของแพทย์ชาวสวิสที่ผมได้รู้จัก เมื่อผมไปเยี่ยมเขาที่สวิตเซอร์แลนด์ เขาพูดกับผมว่า “ผมอยากเล่าเรื่องของผมให้คุณฟัง ผมเคยเป็นคนติดเหล้า แม้ว่าผมจะเป็นแพทย์ ผมก็เริ่มจากการดื่มไวน์ทีละน้อย แต่ผมกลายเป็นคนหนึ่งในผู้ที่ติดเหล้าได้ง่าย” เขากลายมาเป็นคนติดเหล้าและเลิกไม่ได้ เขาดื่มมากขึ้นเรื่อยๆ จนเขาได้ใช้รายได้ส่วนใหญ่จากการเป็นหมอมารับจ่ายกับการติดเหล้า เหล้าในสวิตเซอร์แลนด์ก็เหมือนกับในหลายๆ ประเทศที่มีการเก็บภาษีสูงมากและมีราคาแพง

อยู่มาวันหนึ่ง เขาไม่มีเงินให้ภรรยาเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายประจำวันของลูกๆ ภรรยาของเขาบอกเขาในตอนเช้าว่า “ลูกๆ ไม่มีอาหารเข้ากินแล้ว คุณมีเงินบ้างไหม?” เขาพูดว่า “ผมไม่มีหรอก” เธอพูดว่า “ถ้าอย่างนั้นวันนี้พวกเขาจะต้องหิวโหยกัน” เขาหดหู่ใจมากเพราะเขารู้สึกว่าชีวิตของเขาล้มเหลวอย่างสิ้นเชิง ลูกทั้งสามคนของเขากำลังเติบโตขึ้น และสิ่งที่พวกเขาเห็นก็คือพ่อที่ขี้เมาตลอดเวลา เขาเกือบจะไม่สามารถทำหน้าที่แพทย์ของเขาได้ ครั้งหนึ่งของเวลาทำงานนั้น เขาไม่สามารถทำงานได้อย่างเต็มที่ ดังนั้นรายได้ของเขาจึงลดลงในขณะที่ค่าใช้จ่ายของเขาเพิ่มขึ้น

เขาพูดว่า “คุณรู้ไหม ผมมาถึงจุดแตกหักเมื่อวันหนึ่งลูกชายของผมมาหาผม ให้ผมดูบาดแผลเล็กน้อยที่มือ ผมดูแผลแล้วพูดกับเขาว่า ‘ไม่เป็นอะไร ไปให้พ้น อย่ามาทวงพ้อด้วยเรื่องเล็กๆ’” วันรุ่งขึ้นลูกชายของเขามีไข้ เขาจึงรู้ว่าลูกชายของเขากำลังทุกข์ทรมานจากภาวะติดเชื้อในกระแสเลือด (โลหิตเป็นพิษ) บาดแผลเล็กๆ นั้นยังเป็นอันตรายไม่เท่ากับที่เขาไม่ได้คิดใส่ใจ มันติดเชื้อแล้วและตอนนี้เด็กชายคนนี้ก็กำลังต่อสู้เพื่อจะมีชีวิตอยู่ ดังนั้น ดร. ซาโทริอัส⁴ จึงจมอยู่ในความซึมเศร้าอย่างมาก เขามองดูลูกชายแล้วพูดว่า “ผมไม่สามารถจะดูแลลูกชายของผมได้เลย ผมไม่สามารถเลี้ยงดูลูกๆ ของผมได้ ชีวิตของผมยุ่งเหยิงไปหมด แล้วความเป็นทาสของสิ่งนี้ผมก็ไม่สามารถเลิกได้”

ในภาวะซึมเศร้าของเขานั้น เขารู้สึกว่าถ้าจะให้ทุกอย่างจบลงก็ดีกว่า ในสวิตเซอร์แลนด์นั้น ชายหนุ่มผู้มีสุขภาพดีทุกคนจะต้องเป็นทหาร (เช่นเดียวกับในสิงคโปร์) เมื่อเขาเป็นทหารเขามีปืนพก เขาได้เก็บปืนพกไว้ในห้องทำงานของเขา และเขาตัดสินใจที่จะใช้มัน เขาไม่สามารถจะทนกับตัวเองได้อีกต่อไป เขาไม่สามารถจะเอาชนะการติดเหล้าได้ เขากล่าวว่า “ผมพยายามลองหลายครั้งที่จะแก้ไขปัญหานี้” เขาลองใช้เทคนิคทุกอย่างที่เขาเรียนรู้ในการแพทย์เพื่อหยุดการเป็นทาสของเหล้า แต่เขาก็ไม่สามารถทำได้ เขาพูดต่อไปว่า “เป็นสถานการณ์ที่สิ้นหวัง ไม่สามารถหลุดจากการเป็นทาสได้ ผมจะเอาปืนพกมาจบเรื่องทั้งหมด”

ดร. ซาโทริอัสเปิดลิ้นชักเพื่อจะหยิบปืน แล้วเขาก็เห็นพระคัมภีร์วางอยู่บนปืน ประเทศสวิตเซอร์แลนด์จะมีโบสถ์ของรัฐและถือว่าทุกคนเป็นคริสเตียน ถ้าหากคุณไม่ได้เป็นคริสเตียน คุณก็จะไม่มีที่ที่จะฝังศพ ดังนั้นคุณจึงต้องเป็นคริสเตียนเสียดีกว่า อย่างน้อยก็มีอยู่ในเอกสาร เพราะการไม่มีที่ที่จะฝังศพเมื่อคุณเสียชีวิตนั้นจะเป็นปัญหาใหญ่ การเป็นสมาชิกคริสตจักรของรัฐนั้น คุณจะต้องผ่านพิธีบรรลุนิติภาวะทางความเชื่อ⁵ ซึ่งคุณจะได้รับพระคัมภีร์ ดังนั้นเขาจึงมีพระคัมภีร์ที่เขาไม่ได้อ่าน มันวางทับปืนไว้

⁴ Doctor Satorius

⁵ Confirmation

เขาจึงต้องหยิบพระคัมภีร์ออก ก่อนที่เขาจะหยิบปืนมาได้ แต่เมื่อกำลังถือพระคัมภีร์อยู่ในมือนั้น เขาก็คิดว่า “ผมน่าจะอ่านสักข้อหนึ่งก่อนที่ผมจะเหนียวไกปืน” เขาจึงเปิดพระคัมภีร์ แต่เมื่อเขาไม่รู้ว่าจะอ่านตรงไหนดี เขาจึงพลิกไปแบบเดาสุ่มแล้วก็เห็นข้อความพระคัมภีร์ที่สะดุดตาเขาว่า “เราคือพระเจ้า ผู้ไถ่ของเจ้า” (อิสยาห์ 60:16 “เรา ยาร์เวห์ ผู้ช่วยให้รอดของเจ้า ผู้ไถ่ของเจ้า”) พระเจ้ากำลังตรัสกับเขาโดยตรงผ่านถ้อยคำเหล่านี้

คำว่า “ผู้ไถ่” แม้ว่าจะพบในพระคัมภีร์ภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ แต่ก็ไม่ได้มีความหมายมากนักสำหรับคนที่พูดภาษาอังกฤษ เพราะมันเป็นคำที่ไม่ค่อยได้ใช้ในชีวิตประจำวัน ไม่ว่าจะในการเขียนหรือในการพูด แต่คำภาษาเยอรมันจะมีความสำคัญมาก คำว่า “ผู้ไถ่ของเจ้า” ในภาษาเยอรมันจะหมายถึง “ผู้ปลดปล่อยคุณ ผู้ที่ทำให้คุณเป็นอิสระ” เขาอ้าปากค้างด้วยความประหลาดใจ เมื่ออ่านภาพของคำกล่าวที่ว่า “เราพระเจ้า จะเป็นผู้ปลดปล่อยเจ้า” ได้แทงใจของเขา พระเจ้ากำลังตรัสกับเขาโดยตรงผ่านทางพระคัมภีร์ เขาจึงอุทานว่า “นี่แหละที่ผมต้องการ คือผู้ปลดปล่อย”

เขาจึงคุกเข่าลงและพูดว่า “องค์ผู้เป็นเจ้า เจ้าข้า ขอทรงปลดปล่อยข้าพระองค์ ขอทรงช่วยให้ข้าพระองค์เป็นอิสระจากการเป็นทาสด้วยเถิด ข้าพระองค์กำลังทำลายครอบครัวของข้าพระองค์ และตอนนี้ข้าพระองค์กำลังจะทำลายตัวเอง นอกเสียจากว่าพระองค์จะทรงปลดปล่อยให้ข้าพระองค์เป็นอิสระ” นั่นเป็นเสียงร้องที่ออกมาจากใจ เราต้องไม่ลืมว่าเขาไม่ใช่คนเคร่งศาสนา เขาไม่รู้ว่าจะอธิษฐานอย่างไร เขารู้แต่ว่าจะร้องทูลออกมาจากใจของเขาอย่างไร พระเจ้าตรัสกับเขาว่า “เราคือผู้ไถ่ของเจ้า” และเขาก็ตอบสนองว่า “องค์ผู้เป็นเจ้า เจ้าข้า ขอทรงไถ่ข้าพระองค์ด้วย” เท่านั้นแหละที่คนที่ตกเป็นทาสจะต้องทำความจริงแล้วเขาสามารถทำได้แค่นี้ พระเจ้าไม่ได้ต้องการให้คุณสรรหาคำพูด การอธิษฐานคือเสียงร้องจากใจเพื่อให้อภัยปลดปล่อย และพระเจ้าจะทรงถอดโซ่ตรวนและปลดปล่อยคุณให้เป็นอิสระ

เขายกว่ามีบางอย่างเกิดขึ้นทันที เขารู้สึกว่าโซ่หลุดออก เขาพูดว่า “ทันใดนั้นผมก็รู้สึกเป็นอิสระ ผมไม่เข้าใจว่าเกิดอะไรขึ้น แต่ผมรู้สึกว่าเป็นอิสระ ผมได้ต่อสู้กับความเป็นทาสนี้มาหลายเดือนและก็ล้มเหลวมาตลอด แต่ในเสี้ยววินาทีนั้นผมก็เป็นอิสระ” ด้วยวิธีการแพทย์แล้วเขาไม่สามารถเข้าใจได้ เพราะการเสพติดสิ่งใดนั้นจะต้องใช้เวลานานในการรักษา มันเป็นไปได้อย่างไรที่จะเป็นอิสระได้ในทันที? ในทางมนุษย์แล้วเป็นไปได้ แต่ตอนนี้เขาเป็นอิสระอย่างแท้จริง เขายกว่าเขาขึ้นขึ้นเป็นคนใหม่ พระเจ้าทรงปลดปล่อยเขาจากการติดเหล้าในทันที!

แต่เขาได้รับมากกว่าที่เขาคาดหวังไว้ ตอนนี้เขาไม่มีความอยากที่จะดื่มเหล้าเลย ความจริงแล้ว เขาเปลี่ยนไปมากกว่านั้นอีก พระเจ้าทรงเปลี่ยนชีวิตของเขาอย่างแท้จริง จนเขากลายมาเป็นนักเทศน์ เท่าที่ผมรู้ เขาไม่ได้เลิกเป็นแพทย์ แต่ไม่ว่าเขาจะไปที่ไหน เขาก็เป็นพยานเพื่อพระเจ้า เมื่อผมไปเยี่ยมเขา เขาก็พาผมไปประชุมในที่ต่างๆ เกือบทุกวัน ที่เขาเป็นพยานถึงสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงกระทำในชีวิตของเขาและสั่งสอนพระกิตติคุณ

หลายปีต่อมา ผมอยู่ในเมืองทางตอนเหนือของประเทศสวีตเซอร์แลนด์และผมเห็นชื่อ “ศิษยาภิบาลชาโทรีอัส” อยู่บนป้ายประกาศหน้าคริสตจักร ชาโทรีอัสเป็นชื่อที่ไม่ค่อยพบ ผมจึงคิดว่า “ศิษยาภิบาลชาโทรีอัสคนนี้จะเกี่ยวข้องกับ ดร. ชาโทรีอัสที่ผมพบเมื่อหลายปีก่อนในสวีตเซอร์แลนด์ทางตะวันออกหรือไม่?” ผลปรากฏว่าศิษยาภิบาลชาโทรีอัสคนนี้เป็นลูกชายของเขาที่เคยติดเชื้อมีโรคเอดส์ ผมได้ยินที่หลังว่าเขาเป็นศิษยาภิบาลที่มีชื่อเสียงในประเทศสวีตเซอร์แลนด์ พระเจ้าไม่เพียงแต่ปลดปล่อย ดร.

ซาโทริอัสให้เป็นอิสระเท่านั้น แต่พระองค์ยังทรงปลดปล่อยครอบครัวของเขาให้เป็นอิสระอีกด้วย ทั้งครอบครัวได้รับการไถ่ วิธีของพระเจ้านั้นช่างดีเลิศเพียงใด!

ดร. ซาโทริอัสบอกกับผมว่า การปลดปล่อยนี้เป็นไปอย่างสมบูรณ์ จนสามารถเอาแก้วไวน์มาวางไว้ตรงหน้าเขาได้โดยไม่ได้ทดลองเขาเลย ความอยากเหล้าได้หายไปอย่างเป็นปลิดทิ้ง ในฐานะที่เป็นแพทย์ เขาเข้าใจว่ามันหมายถึงอะไร ตามกฎทั่วๆ ไปแล้ว แม้ว่าคนๆ หนึ่งจะหลุดพ้นจากการเสพติดแล้ว เขาก็ยังถูกทดลองได้เต็มที่และอยู่ในอันตรายที่จะกลับไปติดได้อีก ผู้ที่ติดยาจะยังคงถูกล่อลวงเสพยาอย่างเดิมดังดูใจอยู่ แม้ว่าจะผ่านการฟื้นฟูสภาพมานานมาก เขาก็มักจะอยู่ในอันตรายของการถูกทดลองให้กลับมาติดยาได้อีก แต่หมอคณีนีบอก “ผมไม่มีความอยากแต่อย่างใดเลย มันไม่ได้ดึงดูดผมอีกต่อไป” พระเจ้าไม่เพียงแค่ปลดปล่อยเรา แต่การปลดปล่อยนี้จะไปอย่างสมบูรณ์ นอกเสียจากว่า เราเลือกที่จะกลับไปเป็นทาส แม้ว่ามันจะหมดอำนาจเหนือเราแล้วก็ตาม

อริค ชางกับลูกๆ ของผู้ร่วมงาน ที่ฮ่องกง เมษายน 2009

คุณจะให้พระเจ้าปลดปล่อยคุณไหม?

ผมได้แบ่งปันทั้งหมดจากใจของผมเกี่ยวกับพระเจ้าที่น่าอัศจรรย์นี้ ผู้ที่ได้เรียกผมให้มาหาพระองค์ และให้สิทธิพิเศษกับผมได้มารู้จักพระองค์ พระเจ้าแห่งหมายสำคัญและการอัศจรรย์ พระเจ้าทรงทำสิ่งเหล่านี้ไม่ใช่เพื่อให้ทุกคนประทับใจ แต่เพื่อให้เราเป็นอิสระ วันนี้ผมหวังว่าคุณจะคิดถึงสิ่งที่ครอบงำคุณ ให้เป็นทาส การเป็นทาสเป็นสิ่งที่แปลก ลองดูนิสัยของเราเป็นตัวอย่าง มีนิสัยไม่ดีมากมายที่คนทั้งหลายจำเป็นต้องได้รับการปลดปล่อย อาจกล่าวได้ว่านิสัยที่ไม่ดีนั้นเป็นรูปแบบหนึ่งของการเสพติด ยกตัวอย่างเช่น บางคนตอบสนองต่อสถานการณ์บางอย่างด้วยความโกรธแค้นเป็นนิสัย พวกเขาถูกยั่วโมโหได้ง่ายๆ และพวกเขาก็ยั่วโมโหคนอื่น ๆ ให้เกิดความตึงเครียดและความขัดแย้ง อารมณ์เสียก็อาจ

เป็นนิสัยได้เช่นกันและอาจส่งผลให้เกิดความทุกข์ใจอย่างต่อเนื่อง ทักษะด้านลบต่างๆในใจกลายมาเป็นนิสัย และเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่เราจะต้องเป็นอิสระจากนิสัยเหล่านี้ที่เป็นภัย เป็นภัยต่อตัวเราเองและคนอื่น

ผมขอกลับมาที่เรื่องราวซึ่งผมเริ่มต้นด้วยเรื่องปลาฉลามที่ไม่เคยโตเกินหกนิ้ว ราชาแห่งมหาสมุทรที่กลายเป็นปลาแคระอยู่ในตู้ปลา คุณเป็นคนแบบไหนหรือ? คุณพอใจกับการเป็นทาสที่แสนสบายในที่ที่คุณอยู่ไหม? และสะดวกสบายกับสิ่งที่คุณทำเป็นประจำไหม? เราสะดวกสบายกับชีวิตของเราที่รับใช้ตัวเอง โดยที่เราไม่ได้สนใจคนมากมายที่ก็ต้องการเป็นอิสระจากความเป็นทาสและความทุกข์ใจไหม? หรือเราจะพูดว่า “พระองค์เจ้าข้า ข้าพระองค์อยากจะรู้จักพระองค์มากขึ้น ข้าพระองค์อยากจะเป็นอิสระจากนิสัยที่ทำอะไรต่างๆ ในแบบของข้าพระองค์ ข้าพระองค์อยากจะไปถึงเป้าหมายสูงสุดในสิ่งที่พระองค์ได้ทรงเรียกให้ข้าพระองค์ทำ เพื่อว่าในวันนั้นเมื่อข้าพระองค์ได้พบพระองค์ ข้าพระองค์จะได้ไม่ละอาย แต่จะชื่นชมยินดี และพระเยซูพระบุตรของพระองค์ก็จะไม่ลืมนพระชนม์เพื่อข้าพระองค์อย่างสูญเปล่า”